

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 4 (80)-1987

ROMANIA

1987

Page 123

First Issue

Cuprins

1947

1987

30 DECEMBRIE

Faint text block, likely a title or subtitle.

Faint text block, likely a paragraph of text.

Faint text block, likely a paragraph of text.

Faint text block, likely a paragraph of text.

securitatea

1987

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins**In sprijinul
invățămintului
de specialitate**

— Datele și informațiile pe care organele de securitate trebuie să le caute, precum și persoanele ce prezintă interes pe linia muncii de securitate și gardă. Culegerea și raportarea cu operativitate a acestor date și informații — obligație prioritară a tuturor cadrelor de securitate, condiție indispensabilă pentru desfășurarea întregii activități de importanță excepțională — gl. mr. Marin NEAGOE și col. Adrian CRISTEA

Pag.

7

— Sarcinile actuale și modul specific de acțiune ale organelor de securitate pentru asigurarea climatului de legalitate, a ordinii de drept și intransigenței față de orice acte antisociale potrivnice intereselor R. S. România — col. Lucian MOLNAR și mr. Alexandru OLARU

14

— Apărarea teritoriului patriei — cauză și operă a întregului popor. Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre — col. Constantin ȘTEFAN și cpt. Valentin NEDELICU

20

— Acțiunile cadrelor de securitate pentru ieșirea dintr-o ambuscadă organizată de elemente de cercetare — diversiune ori din forțele speciale — mr. Alexandru CRISTESCU și mr. Gheorghe LAMBRU

30

**O sarcină
mereu
actuală**

— Perfecționarea activității de pregătire și desfășurare a acțiunilor de popularizare a legislației în domeniul apărării secretului de stat — cerință obligatorie a îmbunătățirii muncii de prevenire — gl. mr. Gheorghe ZĂGONEANU

37

- Activitatea cadrelor de conducere pentru realizarea unui control informativ eficient în locuri și medii date în competența aparatului de informații interne — lt. col. Elena MOCA 43
- Cunoașterea și prevenirea stărilor de spirit negative în obiectivele economice. Măsuri de influențare pozitivă — lt. col. Ioan DEACONU 49
- Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență — col. Gheorghe DIȚĂ 53
- Eficiența măsurilor de prevenire în combaterea și contracararea acțiunilor de natură ostilă — col. Traian SIMA 59
- Urciorul nu merge de multe ori la apă! — lt. col. Dumitru DĂNAU 65
- Sentință pe măsura faptelor... — lt. col. Constantin DINESCU 70
- Unele aspecte ale strategiei de naționalizării românilor în perioada dualismului austro-ungar (1867—1918) — lt. maj. Cristian TRONCOTA 78
- Lucrări editoriale în curs de apariție — lt. col. Nicolae CALUGĂRIȚA 86
- Bibliografie 88

Din experiența noastră

Punct ochit — punct lovit

Documente de arhivă

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori: locotenent-colonel Dumitru DĂNAU și locotenent-colonel Ana PĂUNA

Comanda : 081

Apărut : decembrie 1987

„Este mai necesar ca oricând, să acționăm cu toată hotărîrea pentru perfecționarea și îmbunătățirea întregii activități, pentru creșterea răspunderii și pentru organizarea mai bună a controlului îndeplinirii legilor și hotărîrilor, astfel încît fiecare minister, fiecare organism central sau teritorial să-și îndeplinească în cele mai bune condiții rolul, să asigure îndeplinirea neabătută a tuturor planurilor și programelor de dezvoltare. Trebuie să facem astfel încît activitatea tuturor organelor, de sus pînă jos, să se afle permanent sub controlul poporului, să răspundă în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea încredințată. Trebuie să se înțeleagă că toate organismele de stat nu funcționează deasupra poporului, ci sînt în serviciul acestuia, că ele răspund în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea! Dar, în același timp, ele au marea răspundere față de popor de a asigura respectarea de către toți cetățenii a legilor țării, de a nu admite nici o încălcare a Constituției, de a asigura ca fiecare să acționeze într-o singură direcție, să facă totul pentru înălțarea continuă a României pe noi culmi de progres și civilizație.“

NICOLAE CEAUȘESCU

Din Raportul prezentat la cea de-a V-a Conferință Națională
a Partidului Comunist Român (14-16 decembrie 1987)

DATELE ȘI INFORMAȚIILE PE CARE ORGANELE DE SECURITATE TREBUIE SĂ LE CAUTE, PRECUM ȘI PERSOANELE CE PREZINTĂ INTERES PE LINIA MUNCII DE SECURITATE ȘI GARDĂ.

Culegerea și raportarea cu operativitate a acestor date și informații — obligație prioritară a tuturor cadrelor de securitate, condiție indispensabilă pentru desfășurarea întregii activități de importanță excepțională

În conștiința națiunii noastre socialiste, ca și pentru întreaga omenire progresistă, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, întruchipează, prin întreaga sa activitate, cele mai înalte virtuți ale geniului creator al poporului român. Tot ce s-a înfăptuit în țara noastră în perioada de când se află în fruntea partidului și statului poartă pecetea prestigioasei sale personalități, a concepției sale înaintate despre lume și viață, despre valorile care trebuie să stea la baza progresului națiunilor și înțelegerii între state. Într-o lume confruntată cu probleme grave, marcată de puternice contradicții, conflicte și nesiguranță, președintele României socialiste se pronunță cu hotărâre împotriva rezolvării prin forță a neînțelegerilor dintre state, împotriva forțelor reacționare, neofasciste, care instigă la ură și violență, punând în pericol dreptul fundamental al tuturor oamenilor la viață și pace.

Personalitatea marcantă pe plan internațional a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a determinat, într-o progresie constantă, de la un an la altul, extinderea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele lumii, indiferent de orinduirea socială, materializată prin contactele directe cu șefi de state și partide, prin schimbul reciproc de vizite.

Toate aceste acțiuni care converg spre instituirea unei noi ordini economice și politice internaționale, spre o lume mai bună și mai dreaptă contravin intereselor unor cercuri reacționare, ostile din exterior, care proliferază teroarea și acțiunile de destabilizare generală, recurgând, în numeroase cazuri, la asasinatul politic.

În contextul general al situației internaționale prezente, asigurarea deplinei securități a conducerii partidului și statului, precum și a conducătorilor de partide și de state străini pe timpul prezenței acestora în Republica Socialistă România constituie o sarcină prioritară, permanentă și necesită să se realizeze într-o concepție unitară de către toate unită-

tile, organele și formațiunile Departamentului Securității Statului și Ministerului de Interne. Această misiune fundamentală presupune îmbinarea judicioasă a unui complex de măsuri informativ-operative, de pază, securitate și antiterorism, pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea cu maximă operativitate și eficiență a oricăror acțiuni sau intenții de atentat, de natură să pună în pericol securitatea statului, a faptelor, evenimentelor sau manifestărilor ce pot afecta, în orice mod, viața, sănătatea, integritatea corporală a înaltelor personalități apărute.

Activitatea desfășurată în acest domeniu trebuie să aibă un caracter preponderent preventiv, asigurându-se controlul informativ temeinic în obiectivele, locurile și mediile date în competență, precum și asupra tuturor elementelor identificate cu intenții de a recurge la acțiuni de natură a pune în pericol securitatea statului.

MĂSURILE INFORMATIV-OPERATIVE CU CARACTER PERMANENT PE PROFIL DE SECURITATE ȘI GARDĂ

Ținând seama de caracteristicile activității ostile îndreptate împotriva înaltelor personalități și având în vedere unele neajunsuri existente în activitatea de cunoaștere și stăpânire a situației informativ-operative în domeniu, în conformitate cu prevederile ordinelor și programului de măsuri în problemă, întregul aparat de securitate trebuie să acționeze prioritar pentru :

— acoperirea informativă cu rețea corespunzătoare, numeric și calitativ, a tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor stabilite că prezintă interes pentru activitatea de securitate și gardă ;

— căutarea sistematică, pe bază de plan, a datelor de interes, prin utilizarea diversificată și continuă a tuturor mijloacelor și metodelor muncii de securitate ;

— folosirea posibilităților personale ale cadrelor Ministerului de Interne pentru culegerea de informații pe profil ;

— perfecționarea conlucrării unităților de securitate cu cele de miliție și alte organe ale administrației de stat și organisme ale democrației muncitorești-revoluționare, în scopul prevenirii oricăror încercări de acțiuni împotriva conducerii de partid și de stat și implicării acestora în rezolvarea unor situații, atunci când intervenția organelor de securitate nu este indicată ;

— verificarea și valorificarea completă și cu maximă operativitate a informațiilor ce prezintă interes în problemă ;

— creșterea operativității și fermității în documentarea și neutralizarea acțiunilor ostile inițiate de autohtoni sau persoane străine venite în țară sub diferite acoperiri ;

— aprofundarea evoluției comportamentului unor elemente aflate în atenție și analizarea atitudinilor și faptelor lor, în vederea prevenirii atît a acțiunilor pe care le-au preconizat, cît și a tendințelor de a se da nuanță politică unor eventuale manifestări ostile ;

— intensificarea muncii de cunoaștere, verificare și pregătire contrainformativă a persoanelor ce se deplasează în străinătate (în interes de

serviciu sau particular) și care, prin natura preocupărilor profesionale, cunosc o gamă largă de activități desfășurate de conducerea superioară de partid și de stat ; aceasta, pentru a se preveni posibile situații de furnizare a unor date sau informații — cu sau fără intenție — ce ar putea genera false probleme.

DATE ȘI INFORMAȚII CARE PREZINTĂ INTERES

Căutarea informațiilor pe profil de securitate și gardă este necesar să fie direcționată spre obținerea de date referitoare la preocupările unor indivizi de a acționa, izolați sau în grup, prin mijloace și metode violente împotriva securității statului. În acest scop, în atenția atît a aparatului de securitate, cît și a organelor de miliție trebuie să se afle, prioritar :

— informațiile privind inițierea sau constituirea unor grupări în scopul comiterii de acțiuni ce vizează suprimarea vieții, integritatea corporală ori sănătatea înaltelor personalități apărute ;

— intențiile, amenințările, instigările la asemenea acte sau alte fapte ce pot pune în pericol securitatea acestor personalități ;

— persoanele care apar în legătura organizatorilor și instigatorilor la atentate, indiferent de cetățenia și țara de reședință a elementelor suspecte ori de locul unde se preconizează săvîrșirea unor astfel de acte ;

— elemente autohtone vizate de grupări și organizații teroriste din străinătate în scopul atragerii lor la organizarea și comiterea unor acțiuni criminale ori la proliferarea unor idei ostile ;

— intențiile de a procura, sustrage și confecționa armament, muniție, substanțe explozive, toxice, bacteriologice, radioactive, ori deținerea unor asemenea materiale, în scopul comiterii de fapte periculoase, precum și deținutii evadați ori dezertorii cu armament sau alte materiale și substanțe ce pot fi folosite în astfel de acțiuni ;

— preocupări de redactare și difuzare a unor înscrisuri, precum și de formulare a unor apeluri telefonice cu conținut ostil sau de amenințare din care rezultă intenții de atentat ;

— manifestările dușmănoase care, prin conținutul ori virulența lor, sînt de natură a degenera în acțiuni periculoase ;

— persoanele bolnave psihic predispuse să comită, cu sau fără discernămint, acțiuni cu un grad ridicat de pericolozitate ;

— intențiile de culegere sau posibilitățile de culegere a unor date și informații nedestinate publicității despre înaltele personalități sau în legătură cu sistemul instituit pentru protecția acestora ;

— premisele de producere a unor fapte, evenimente, stări de spirit negative, în împrejurări ce ar putea degenera în acțiuni periculoase care să afecteze securitatea statului ;

— descoperirea căilor de introducere în țară a unor materiale cu caracter ostil conducerii superioare de partid, depistarea locurilor de multiplicare și depozitare a acestora ;

— injurii, calomnii și orice alte manifestări de natură a aduce atingere autorității, demnității și onoarei ;

— intenții ori amenințări cu recurgerea la acțiuni demonstrativ-protestatate (arborarea de pancarte, afișe, demonstrații în grup, greva foamei, autoincendieri, automutilări ș.a.) ori la acte de dezordine; expresii sau gesturi obscene pe traseele de deplasare, în apropierea sediilor de lucru, reședințelor sau alte locuri în care sînt sau urmează a fi prezente personalitățile apărute;

— intenții de penetrare a dispozitivelor de securitate și gardă, în scopul prezentării de memorii ori de comitere a altor fapte ce pot conduce la stări de pericol.

CATEGORII DE PERSOANE, LOCURI, MEDII ȘI OBIECTIVE CE INTRĂ ÎN PREOCUPĂRI PE LINIE DE SECURITATE ȘI GARDĂ

Atenția unităților Departamentului Securității Statului și Ministerului de Interne trebuie îndreptată asupra categoriilor de persoane pretabile la comiterea, cu sau fără discernămint, a unor acțiuni ce pot aduce atingere securității înaltelor personalități sau afecta buna desfășurare a activităților la care acestea participă.

Astfel, în procesul activității de supraveghere informativă vor sta în preocupări:

a) persoane care își exprimă ura ori nemulțumirea împotriva orînduirii noastre socialiste și din partea cărora, deși s-ar părea că se limitează la demonstrații verbale de adversitate, nu sînt excluse unele reacții violente;

b) persoane influențate de propaganda ostilă din exterior și care, prin diferite forme, sînt incitate să săvîrșescă acțiuni de atentat;

c) foști condamnați pentru infracțiuni comise cu violență;

d) persoane nemulțumite care, lipsite de discernămint și maturitate politică, pun propria situație precară pe seama unor măsuri de partid și de stat, iar sub influența unor cercuri reacționare din exterior își manifestă ostilitatea împotriva înaltelor personalități, recurgînd inclusiv la amenințări ori la ideea necesității unor atentate. Pericolul acestora este cu atît mai mare, cu cît în relațiile zilnice pot apărea cu o conduită normală, creînd chiar impresia de loialitate, putînd, astfel, să acționeze în momente și locuri imprevizibile sau necontrolate suficient;

e) suspecți de deținere ilegală de armament, semnalati cu manifestări dușmănoase ori nemulțumiri din diverse considerente;

f) cei care încearcă să-și procure sau să confecționeze armament ori alte mijloace pentru săvîrșirea de acțiuni periculoase împotriva securității statului;

g) dezertori și evadați care dețin armament, cunoscuți cu poziție ostilă prezentă;

h) elemente aventuriere, cu intenții de a comite, singure sau în grup, acțiuni de atentat;

i) bolnavi psihic, cu comportament violent și manifestări dușmănoase grave;

j) persoane care manifestă interes nejustificat față de date nedestinate publicității privind înaltele personalități;

k) persoane care, prin natura activității desfășurate anterior, au avut acces la date nedestinate publicității privind viața și activitatea înaltelor personalități sau sistemul măsurilor pentru protecția acestora, cărora li s-a retras avizul de a mai lucra în astfel de sectoare;

l) persoane cunoscute ca legături ale unor teroriști, a căror activitate vizează și înaltele personalități;

m) străini aflați în țara noastră, nemulțumiți din diverse motive;

n) persoane nemulțumite de modul de rezolvare a unor probleme personale sau de unele măsuri legale luate împotriva lor, semnalate cu intenții de comitere a unor fapte ce pot afecta sau compromite desfășurarea activităților de importanță excepțională (interpunerea în fața coloanei oficiale, sinucideri demonstrative, tulburarea ordinii publice, expunerea de pancarte și afișe cu conținut negativ, proferarea de injurii, calomnii, denigrări, penetrarea dispozitivelor de securitate și gardă pentru înmînarea de memorii etc.).

Pe fondul recrudescenței terorismului internațional, în complexul de măsuri preventive întreprinse de organele de securitate trebuie să stea permanent în preocupări și unele elemente din străinătate, care pot recurge la acțiuni și fapte periculoase cu prilejul misiunilor de importanță excepțională ce se organizează în exterior. De asemenea, măsurile informativ-operative vor viza și identificarea elementelor suspecte de apartenență la organizații teroriste din rîndul străinilor aflați în țara noastră sau în străinătate, cu preocupări de a comite acțiuni de atentat împotriva personalităților române.

Trebuie să se asigure controlul informativ temeinic asupra tuturor elementelor identificate că au aderat la grupările sau organizațiile teroriste, pentru a putea preveni antrenarea acestora la săvîrșirea de acte terorist-diversioniste pe teritoriul țării noastre.

În acest sens, se va acorda atenție:

— elementelor din emigrația reacționară, cunoscute cu poziție ostilă prezentă împotriva țării noastre care, din proprie inițiativă sau sub influența unor cercuri și organizații interesate, pot recurge la acțiuni violente, de natură a pune în pericol securitatea statului;

— persoanelor plecate din țară pe căi ilegale pe considerentul că ar fi fost, chipurile, persecutate politic ori nu s-au putut realiza pe plan profesional;

— cetățenilor români, rezidenți în unele state occidentale, care, pentru rezolvarea unor probleme de natură personală (emigrarea unor rude, ridicarea interdicției de a intra în țară, recunoașterea unor drepturi etc.), recurg la acțiuni demonstrative sau de protest;

— elementelor din categoria: expulzați, extrădați, indezirabili, condamnați în țară pentru comiterea unor infracțiuni;

— membrilor unor organizații teroriste ale căror acțiuni vizează înaltele personalități române.

Se impune să se asigure, permanent, o cît mai judicioasă completare a bazei de lucru pe profil, printr-o selecție atentă a suspecților, în strictă concordanță cu dinamica situației operative, realizîndu-se, totodată, măsurile de control și urmărire asupra tuturor celor care, pe fondul con-

cepțiilor politice și comportamentului lor, pot fi atrași sau se pot angrena în comiterea de acțiuni cu caracter dușmănos.

Activitatea de căutare a informațiilor necesită să fie direcționată spre următoarele locuri ce prezintă interes :

- împrejurimile reședințelor, sediilor de lucru, locurilor destinate pentru odihnă și agrement, folosite permanent sau temporar de înaltele personalități ;
- itinerarele permanente sau temporare de deplasare ;
- întreprinderile sau secțiile economico-productive care furnizează produse cu destinație specială ;
- obiectivele economice, social-culturale, științifice ș.a., posibil a fi vizitate ;
- locurile stabilite pentru desfășurarea unor activități de amploare (adunări populare, mitinguri, defilări, acțiuni protocolare etc.) ;
- locurile de aterizare-decolare, garare, parcare, acostare a mijloacelor de transport cu destinație specială.

Totodată, vor sta în preocupări și :

- mediile persoanelor angajate sau selecționate să îndeplinească permanent sau temporar diferite sarcini în apropierea înaltelor personalități ;
- anturajele persoanelor care, din diferite motive, au fost înlăturate din obiectivele și locurile cu destinație specială ;
- anturajele formate din elemente din țară sau străinătate, cu sau fără antecedente, ale căror preocupări pot degenera în acțiuni periculoase sau pot perturba buna desfășurare a activităților la care participă înaltele personalități. Atenție deosebită trebuie acordată grupurilor în care se cultivă fanatismul de orice natură ;
- concentrările de persoane — străini sau români — aflate în atenția organelor Ministerului de Interne, pentru comiterea de infracțiuni cu violență ;
- concentrările de străini aparținând unor state în care este proliferat fenomenul terorist ș.a.

În conformitate cu prevederile ordinelor ce reglementează activitatea pe acest profil, unitățile de securitate și miliție, toate organele și formațiunile Ministerului de Interne au obligația ca, folosind întreaga gamă de metode și mijloace specifice, să desfășoare o activitate continuă de căutare a informațiilor pe linie de securitate și gardă, pe baza cărora să se aplice cele mai ferme măsuri de prevenire impuse de importanța și particularitățile muncii în acest domeniu.

Cadrele cu funcții de răspundere din unitățile de securitate trebuie să manifeste un înalt spirit de previziune și ofensivitate în conducerea întregii problematice pe acest profil și să promoveze metode și procedee

diversificate, cu eficiență sporită în prevenirea și neutralizarea oricăror acțiuni de natură dușmănoasă.

OBLIGAȚIA TUTUROR CADRELOR MINISTERULUI DE INTERNE DE A CULEGE ȘI TRANSMITE IERARHIC DATE ȘI INFORMAȚII PE LINIE DE SECURITATE ȘI GARDĂ

Culegerea personală de informații este o obligație a tuturor cadrelor Ministerului de Interne. Aceasta decurge în primul rînd din faptul că fac parte dintr-un organism statal care are menirea de a cunoaște și preveni orice acțiune, faptă, eveniment ori fenomen ce ar aduce, într-un mod sau altul, atingere valorilor fundamentale ale societății noastre și, în al doilea rînd, din calitatea de cetățeni ai Republicii Socialiste România, care au obligația constituțională de a contribui prin toate mijloacele la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a patriei socialiste.

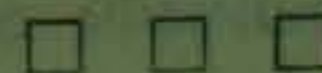
În această dublă calitate, cadrele Ministerului de Interne, avînd posibilitatea — prin natura activităților profesionale sau cetățenești — să intre în posesia unor date și informații ce prezintă interes pentru securitatea statului, sînt obligate a le raporta imediat, ierarhic, pentru a se întreprinde măsurile necesare de prevenire a unor fapte antisociale.

Atunci cînd este vorba de informații referitoare la acțiuni iminente de natură a pune în pericol valorile sociale apărute, inclusiv la fapte sau evenimente ce pot aduce atingere securității conducerii superioare de partid și de stat, cadrul respectiv trebuie să intervină direct și imediat, cu orice risc, pentru prevenirea acțiunii ostile, urmînd a raporta după ce a luat toate măsurile de înlăturare a oricărui pericol.

Informațiile pe linie de securitate și gardă, referitoare la persoane sau aspecte din obiectivele, zonele sau problemele ce intră în competența altor unități ale Ministerului de Interne, vor fi trimise spre soluționare unităților competente, informîndu-se în timp util Direcția de securitate și gardă, pentru a putea participa la clarificarea lor cu maximă operativitate și a le lua în calcul cu prilejul evaluării situației operative în problemă.

Comanda unităților, organele și organizațiile de partid trebuie să acționeze cu perseverență pentru ca toate cadrele să se achite în orice situații de această obligație, să nu treacă pasive pe lingă aspecte care prezintă interes deosebit pentru securitatea statului.

General-maior Marin NEAGOE
Colonel Adrian CRISTEA

**SARCINILE ACTUALE
ȘI MODUL SPECIFIC DE ACȚIUNE
ALE ORGANELOR DE SECURITATE
PENTRU
ASIGURAREA CLIMATULUI DE LEGALITATE,
A ORDINII DE DREPT ȘI INTRANSIGENȚEI
FAȚĂ DE ORICE ACTE ANTISOCIALE
POTRIVNICE INTERESELOR
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA**

Exercitarea de către Partidul Comunist Român a rolului său conducător se materializează atât în elaborarea liniei politice generale, cât și în activitatea practică-organizatorică de realizare a acesteia. Partidul stabilește cadrul adecvat și formele concrete de îndeplinire a politicii sale interne și externe. Între acestea este și *legalitatea socialistă*, principiu potrivit căruia toate organele și organizațiile de stat și obștești, precum și cetățenii au obligația fundamentală de a respecta legile și actele normative bazate pe lege.

Referindu-se la asigurarea legalității socialiste în etapa actuală, în Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — secretar general al partidului — sublinia: „... vom veghea la respectarea neabătută a legilor, luând măsuri împotriva oricui încalcă ordinea, legile și normele de conviețuire socială. Va trebui să se acționeze astfel încât nimeni să nu se poată susține răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, intereselor patriei noastre socialiste. În același timp, să veghem permanent la respectarea legalității socialiste, la înlăturarea oricăror abuzuri, astfel încât nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept“.

În condițiile intensificării participării maselor la îndeplinirea sarcinilor organelor de stat, ale creșterii răspunderii sociale a fiecărui om al muncii și ale aplicării consecvente a principiilor eticii și echității, legalitatea socialistă se afirmă tot mai activ în organizarea muncii întregului popor. Respectarea legii, a tuturor actelor normative subordonate acesteia, se află, deci, în relație nemijlocită cu democrația, exprimând una din dimensiunile și trăsăturile ei definitorii.

Militând neabătut pentru traducerea în viață a sarcinilor ce revin aparatului de securitate din istoricele hotărâri ale Congresului al XIII-lea al partidului, din ordinele și indicațiile comandantului suprem, Consi-

liul de conducere și Biroul executiv ale Departamentului Securității Statului acționează în permanență pentru ca întreaga activitate să se desfășoare în spiritul legalității socialiste, cultivând și dezvoltând la toate cadrele respectul față de lege, datorită de a fi exemplu de comportare civică și profesională în toate împrejurările.

Înfăptuirea cu hotărâre a legalității socialiste în întreaga muncă a organelor de securitate are însemnătate covârșitoare, întrucât activitatea desfășurată de acestea are prin excelență un profund caracter politic. Totodată, trebuie avut în vedere că, dacă măsurile întreprinse de securitate nu sînt în deplină concordanță cu legea, ele afectează drepturile și libertățile fundamentale cetățenești, contravin principiilor de bază ale eticii și echității socialiste, avînd mari implicații sociale, angajînd — de fapt — țara, partidul, întreaga societate.

Ca urmare, un obiectiv prioritar al activității politico-educative desfășurate în unitățile Departamentului Securității Statului îl constituie formarea și dezvoltarea la toate cadrele a cultului pentru lege, dreptate și adevăr, a unei profunde gândiri economice, a grijii pentru îndeplinirea întocmai și respectarea cu strictețe a legalității socialiste, a capacității fiecărui lucrător de a aplica corect și cu înalt spirit de răspundere hotărârile de partid și legile țării în domeniul său de activitate.

Organizarea și desfășurarea întregii activități de securitate pe baza legii, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă presupun:

● asigurarea însușirii temeinice a prevederilor actelor normative, pe măsura apariției acestora, dar și prin reluarea — în cadrul învățămîntului la locul de muncă — a unor reglementări esențiale (din Codul penal, Codul de procedură penală, Decretul de organizare și funcționare a Ministerului de Interne, hotărârile organelor superioare de partid privitoare la controlul asupra activității de securitate, programele de măsuri aprobate de comandantul suprem, ordinele și instrucțiunile de muncă etc.) ori cu implicații pentru munca de securitate;

● organizarea unor puncte de informare legislativă la toate unitățile de securitate, pentru a se cunoaște în orice moment normele legale aplicabile în diverse obiective sau domenii aflate în atenția organelor de securitate (inclusiv a legislației străine, în cazul anumitor unități). Aceste puncte trebuie să devină funcționale, prin punerea la dispoziția cadrelor interesate a actelor normative sau a extraselor necesare muncii. Culegerile cuprinzînd principalele acte normative, editate în prezent, nu satisfac, după părerea noastră, exigențele actuale ale asigurării unei cunoașteri aprofundate a situației operative din domeniul de competență;

● îmbunătățirea modului de aducere la cunoștință a prevederilor ordinelor și instrucțiunilor de muncă apărute pe parcurs, prin renunțarea la prelucrarea lor colectivă și organizarea însușirii acestora de către fiecare cadru, în părțile care îl privesc, pe bază de studiu individual și conspect. Fiind acte normative esențiale pentru munca de securitate, acestea trebuie consultate permanent, ori de cîte ori nevoile practicii impun;

● sporirea rolului cadrelor cu funcții de conducere în verificarea modului cum se cunosc prevederile actelor normative a căror aplicare o controlează sau supraveghează informativ (de exemplu, cum sînt cunoscute actele normative relative la diverse culte sau secte religioase de către cadrele de informații interne, cunoașterea legislației economice de către aparatul de contrainformații în sectoarele economice etc.);

● respectarea întocmai a competențelor organelor de securitate, ceea ce impune :

a) delimitarea netă de competența altor organe de stat (miliție, procuratură, justiție, organe ale puterii de stat etc.), dar și cunoașterea temeinică a normelor legale și a hotărîrilor de partid care le obligă pe acestea să conlucreze cu organele de securitate pentru prevenirea oricăror fapte sau fenomene de natură a aduce atingere securității statului. Numai cunoscînd foarte bine cadrul normativ existent, referitor la aceste sarcini comune, putem determina conducerile organelor de stat, ale organismelor democrației muncitorești-revoluționare să ne sprijine efectiv și eficient în realizarea sarcinilor de prevenire ;

b) însușirea și cunoașterea exactă a competenței organelor de securitate în general (astfel cum rezultă din prevederile Decretului nr. 121/1978), a profilului de muncă în care își desfășoară activitatea fiecare cadru și a domeniului personal de activitate profesională (partea care revine fiecărui ofițer din competența pe profil) ;

c) respectarea competențelor stabilite ierarhic, pe funcții de conducere, atît în ce privește aprobarea, avizarea sau analizarea diverselor cazuri (măsurî, propuneri etc.), cît și în ce privește obligațiile de raportare și informare operativă. Aceasta s-ar obține în mai bune condiții prin obligarea tuturor cadrelor să motiveze nu numai în fapt, ci și în drept propunerile pe care le înaintează șefilor profesionali sau conducerii Departamentului Securității Statului, în sensul de a indica prevederea din ordin sau instrucțiune care obligă la înaintarea propunerii și autorizează pe cel în drept să dea o asemenea aprobare. Dacă s-ar face de fiecare dată și motivarea în drept, ar exista o posibilitate suplimentară de control asupra respectării competențelor, fiecare fiind interesat să-și verifice atribuțiile ;

d) respectarea de către toate cadrele a atribuțiilor funcționale ce le revin, stabilite prin statele de organizare ale unităților și fișele posturilor, aceasta fiind o obligație care revine și șefilor ierarhici, ce nu au dreptul să încalce aceste prevederi, dar pot face propuneri de modificare, în funcție de necesitățile specifice unității apărute pe parcurs ;

e) neamestecul în competența altor organe, toate faptele stabilite informativ fiind aduse la cunoștința celor în drept, cu asigurarea conspirării surselor, eventual solicitîndu-se să se comunice măsurile luate pe baza celor semnalate de organele de securitate.

Asigurarea legalității socialiste în activitatea organelor de securitate dobîndește noi valențe în condițiile adîncirii și lărgirii democrației socialiste și ca urmare a intensificării conlucrării acestora cu organele democrației muncitorești-revoluționare, cu colectivele de oameni ai muncii, cu masele largi populare. În conformitate cu hotărîrile de partid

și legile țării, în executarea misiunilor încredințate, în realizarea comandamentului major de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale, unitățile Departamentului Securității Statului se sprijină pe concursul larg al colectivelor de oameni ai muncii, asigurînd aplicarea fermă în viață a tezei de excepțională însemnătate formulată de secretarul general al partidului, potrivit căreia „...forța, tăria organelor de securitate constau în legătura indisolubilă cu poporul, cu masele populare“.

Dezvoltarea conștiinței juridice socialiste a maselor populare — consecință firească a uriașelor transformări politice, economice și sociale care au avut loc în patria noastră, precum și a neîntreruptei activități educative desfășurate de partid, de organele și organizațiile obștești — a determinat, pe lîngă respectarea conștientă a legilor, crearea și amplificarea unei opinii publice potrivnice actelor antisociale, tuturor celor care nesocotesc sau încalcă normele juridice. La rîndul lor, organele de securitate își aduc o contribuție substanțială la formarea și dezvoltarea unei opinii publice responsabile și exigente în aplicarea legilor, în combaterea oricăror manifestări antisociale.

Perfecționarea activității statale, dezvoltarea continuă a democrației socialiste se exprimă și în faptul că în țara noastră crește tot mai mult importanța formelor obștești de influențare și reeducare, exercitate nemijlocit de colectivele de oameni ai muncii, în cadrul unor structuri specifice, create de partidul și statul nostru în acest scop. Oamenii muncii se afirmă din ce în ce mai hotărît ca luptători activi împotriva oricăror încălcări de lege, dovedind capacitatea de a exercita, în forme sociale organizate, pe de o parte, unele atribuții de control al respectării legilor, iar pe de altă parte, sarcini precise vizînd reeducarea celor care încalcă prevederile actelor normative.

Conlucrarea permanentă și sistematică a organelor de securitate cu celelalte organe ale statului, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare și colectivele de oameni ai muncii este de natură să conducă la întărirea legalității socialiste, la așezarea întregii activități pe baza strictei respectări a prevederilor legale.

Practica muncii confirmă neîndoielnic că legătura organelor de securitate cu masele de oameni ai muncii, conlucrarea activă și sistematică cu cetățenii, sprijinirea efectivă pe ajutorul acestora, în spiritul legalității socialiste, contribuie la înlăturarea cauzelor și condițiilor care ar putea determina, înlesni sau favoriza săvîrșirea unor fapte de competența securității și constituie garanția îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor și misiunilor încredințate de partid.

Pentru adaptarea mijloacelor și metodelor muncii de securitate la transformările ce au avut loc în societate și mutațiile produse în situația operativă, conducerea Departamentului Securității Statului a elaborat în cursul acestui an Instrucțiunile nr. D-00180/1987 și nr. D-00190/1987.

O coordonată majoră a noilor reglementări o reprezintă orientarea mai fermă a activității de securitate în direcția prevenirii oricăror fapte sau fenomene de natură a afecta securitatea statului. De asemenea, au fost instituționalizate unele măsuri cu caracter preventiv folosite în prac-

tica muncii și s-a stabilit cadrul procedural pentru executarea unui control sistematic de către direcțiile centrale de linie asupra anumitor măsuri preventive, în vederea garantării eficienței acestora, precum și pentru înlăturarea oricăror posibilități de proliferare a cazurilor și de folosire a acestora în scopuri propagandistice ostile.

În luarea măsurilor preventive ori cu caracter penal, pentru a se asigura respectarea legii, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă, precum și efectul preventiv-educativ al acestora, este necesară documentarea temeinică a faptelor săvârșite de persoanele respective. În acest sens, se impune administrarea tuturor probelor concludente, în vederea lămuririi sub toate aspectele a cazurilor și pentru înlăturarea oricăror posibilități de interpretare, atât din partea autorilor, cât și a altor persoane participante la măsurile cu caracter deschis.

Folosirea în condițiile legii a instituției actelor premergătoare și cercetării informative trebuie să asigure transformarea datelor și informațiilor obținute în procesul muncii informativ-operative în mijloace de probă, asigurându-se și conspirarea surselor secrete de informare.

Având în vedere implicațiile deosebite ale activității organelor de securitate și, în principal, a măsurilor de securitate cu caracter deschis, se impune a releva și corelația dintre asigurarea legalității și oportunitatea unor asemenea măsuri.

Fiind o problemă deosebită, analiza oportunității măsurilor preconizate în finalizarea unor cazuri de securitate este nu numai un atribut al lucrătorilor operativi, ci, mai ales, al cadrelor de conducere care analizează, avizează sau aprobă asemenea măsuri, așa cum prevede Ordinul ministrului secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului nr. 00116/D/00171 din 14 ianuarie 1987.

Oportunitatea în activitatea de securitate nu trebuie în nici un caz contrapusă legalității, ci trebuie înțeleasă ca un corolar necesar al acesteia, impus de diversitatea situațiilor practice și de necesitatea de a se acorda prioritate unor interese superioare de stat în raport cu alte interese operative, mai puțin importante. Din acest motiv, răspunderea pentru asigurarea oportunității revine șefilor unităților de securitate, în condițiile prevăzute de ordinul menționat.

Este necesar să se acorde o atenție sporită și măsurii preventive de sancționare contravențională pentru fapte de competența organelor de securitate, în vederea înlăturării lipsurilor și neajunsurilor rezultate din practica muncii pe acest profil. Astfel :

— nu s-a manifestat întotdeauna fermitatea necesară în sancționarea faptelor contravenționale constatate prin mijloacele muncii informativ-operative ori cu ocazia controalelor efectuate, procedându-se numai la sesizarea factorilor de conducere din obiectivele respective, fără aplicarea măsurilor prevăzute de lege ;

— unele procese-verbale de constatare a contravențiilor nu au cuprins elementele obligatorii prevăzute de Legea nr. 32/1968 ori au fost completate cu superficialitate, descriindu-se sumar sau confuz faptele săvârșite, indicându-se greșit textele de lege etc. ;

— nu în toate cazurile s-a procedat la punerea în discuția colectivelor de muncă a persoanelor care au încălcat normele legale privitoare

la apărarea secretului de stat, modul de stabilire a relațiilor cu străinii și regulile de protocol — chiar și în cazul în care legea prevede în mod expres acest lucru — în vederea creării unui climat de intoleranță față de asemenea fapte și pentru prevenirea repetării lor.

Îndeplinirea misiunilor încredințate la nivelul exigențelor puse în fața cadrelor de securitate de către comandantul nostru suprem, cu respectarea strictă a legalității socialiste și în strinsă colaborare cu organele democrației muncitorești-revoluționare, formează obiectivul major al întregii activități a aparatului de securitate.

În acest context, realizarea conceptului de prevenire a oricăror fapte antisociale, fundamentat de secretarul general al partidului, constituie premisa îndeplinirii rolului pe care organele securității statului îl au de îndeplinit în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Aceasta presupune, din partea fiecărui lucrător de securitate, un înalt nivel de conștiință politică, spirit revoluționar, angajat și de răspundere în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a valorilor fundamentale ale socialismului, însușirea temeinică și aplicarea neabătută în practică a hotărârilor de partid, a legilor statului socialist, a ordinelor și indicațiilor conducerii Departamentului Securității Statului.

Colonel Lucian MOLNAR
Maior Alexandru OLARU

Apărarea teritoriului patriei — cauză și operă a întregului popor. Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre

consultație

Referindu-se la problematica apărării țării în condițiile deosebit de complexe ale vieții internaționale actuale, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, sublinia faptul că „este necesar să dezvoltăm toate formele de pregătire militară și de apărare a țării, să întărim și să dezvoltăm activitatea gărzilor muncitorești, a unităților de pregătire militară a tineretului, să organizăm apărarea teritorială, în care autoconducerea și autoaprovizionarea reprezintă un factor de importanță deosebită“.

Pentru soluționarea acestui deziderat major, partidul a elaborat o concepție politico-militară clară de apărare a țării, prin ridicarea la luptă a întregului popor, pe baza căreia s-a constituit un amplu edificiu doctrinar-militar. Analizată dialectic, relația construcție-apărare conferă apărării naționale atît un pronunțat caracter teritorial, o anume autonomie logistică, acțională, cît și capacitatea de autoreglare în împrejurări limită.

În compunerea sa, apărarea teritoriului național înglobează toate categoriile de formațiuni populare ale sistemului nostru defensiv, resursele economice și logistice în profil teritorial, obiectivele economice, localitățile și platformele industriale, lucrările de hidroameliorații și alte elemente teritoriale locale și zonale, diverse forme de apărare (armată, economică, psihologică, civilă, mișcarea de rezistență etc.).

În viziunea unor gânditori militari români, teritoriul național este considerat atît ca spațiu de refugiu și protecție a populației, cît și ca factor potențial al puterii militare, aliat de nădejde al poporului. Încă din trecutul îndepărtat, poporul român a înțeles că singura soluție de a-și apăra libertatea, glia străbună și ființa națională împotriva unor agresori și năvălitori puternici este lupta întregului popor. Adoptînd și aplicînd practica ducerii războiului de către întregul popor, a rezistenței tenace și active în fața vicisitudinilor istoriei, înaintașii noștri s-au distins prin folosirea, pe scară largă, a unor forme și procedee de luptă manevriere, dinamice, active, beneficiind de sprijinul local al populației, de avantajele și resursele teritoriale existente.

Născută din nevoia de a pune libertatea și independența teritoriului național la adăpost de marile și neconținutele primejdii ce-l pîneau de dincolo de hotare, ideea ridicării la luptă a întregului popor împotriva cîmpirii străine a reprezentat o permanență în gîndirea militară a neamului românesc. Îmbinarea organică a eforturilor combative ale structurilor militare tradiționale cu apărarea teritorială a dat acea tărie de neînving pe care românii au opus-o cu succes invaziilor și cîmpirilor străine.

Sistemul defensiv preconizat de doctrina militară românească se bazează pe apărarea militară asigurată de forțele armate permanente, consolidată și susținută multilateral de o apărare teritorială bine pusă la punct, cu participarea întregului popor și reprezintă un element de bază al apărării țării, care asigură convergența tuturor forțelor de pe teritoriul național, coordonarea tuturor resurselor militare și civile pentru pregătirea și executarea cu succes a operațiilor de ripostă.

Conflictele armate de după al doilea război mondial, mai ales cele din ultimii ani, în care s-au confruntat forțe militare dotate cu mijloace moderne de luptă, au demonstrat că războaiele actuale nu se mai derulează după cunoscutul model clasic — armată contra armată. Luptele și operațiile nu se mai desfășoară exclusiv în zonele și pe direcțiile unde se confruntă unități și mari unități militare. Prin întrebuintarea unor forțe speciale (trupe de desant și aeropurtate, comandouri, formațiuni diversionist-teroriste) și a loviturilor cu mijloace moderne, inclusiv cu arme de nimicire în masă și cosmice, teritoriile părților beligerante, pe întreaga lor adîncime, pot fi afectate, pînă la anihilarea deosebirilor dintre front și spatele frontului. Din acest punct de vedere, orice parte a teritoriului devine front de luptă. Ca urmare, statul care ar fi țintă potențială a unei agresiuni nu va avea sorți de izbîndă decît în măsura în care se pregătește din timp să facă față unui „front peste tot“, printr-o ripostă totală, multilaterală.

Orientarea partidului nostru de a organiza apărarea țării nu numai la nivel central, ci și pe plan teritorial, asigură astfel o mai mare autonomie și capacitate de autoapărare, oportună și de durată, tuturor zonelor, județelor și localităților, pe întreaga suprafață a țării. Soluția cea mai verosimilă s-a dovedit a fi organizarea unei apărări care să acopere întregul teritoriu național, capabilă să facă față cu succes oricăror acțiuni ale agresorului, în orice moment și peste tot unde ele ar putea avea loc. De fapt, propriul teritoriu național se constituie ca un factor de seamă al capacității defensive de apărare a patriei.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul suprem al forțelor noastre armate, subliniind însemnătatea teritoriului ca factor de putere, a evidențiat necesitatea ca perfecționarea organizării și înzestrării armatei, a tacticilor diferitelor variante de luptă, proiectarea și producerea armamentului și tehnicii militare, precum și pregătirea de luptă a trupelor să se facă în raport cu condițiile de relief și de climă din patria noastră, astfel ca armata să fie în stare să poarte acțiuni de luptă în oricare din localități în condițiile războiului popular.

Apărarea teritoriului patriei se constituie într-o componentă de bază a sistemului național de apărare care, atît din punct de vedere demografic, social și spațial, cît și prin gama largă de sarcini și misiuni ce-i revin, în timp de pace și de război, se dovedește a fi elementul defensiv

cel mai cuprinzător. Prin ea se realizează participarea în masă a populației la luptă și la alte acțiuni de apărare a țării, valorificarea și subordonarea întregului potențial uman, material și spiritual efortului defensiv generalizat în caz de război.

Principiul doctrinei noastre militare — apărarea patriei, cauză și operă a întregului popor — își află temeiurile și transformările care au avut loc în structura socială și de clasă a României, în formarea coeziunii de monolit a poporului în jurul partidului — centrul vital al națiunii noastre socialiste. Este evident că acest principiu își găsește aplicarea și în organizarea apărării teritoriului național.

De aceea, apărarea trebuie să fie organizată pe toată suprafața țării, atât prin forțele operaționale — care se opun principalelor grupări de invazie —, cât și prin forțele teritoriale care apără obiectivele din adâncime, acționând și pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic.

Apărarea teritoriului patriei, componentă esențială a apărării naționale, se manifestă atât la nivel strategic, cât și la nivel tactic, urmărind îndeplinirea, în principal, a următoarelor obiective :

— apărarea localităților, întreprinderilor, unităților economico-sociale, organelor de conducere locale, căilor de comunicații, sistemului de telecomunicații și a tuturor celorlalte obiective economice și militare de pe teritoriul țării ;

— combaterea și lichidarea elementelor de diversiune, a spionilor, infractorilor ; asigurarea ordinii publice și securității interne ;

— slăbirea sistematică a forțelor agresoare de pe teritoriul vremelnic invadat, nimicirea lor în acțiuni locale, zădărnicierea tentativelor agresorului de a instaura un regim stabil de ocupație și, în cooperare cu forțele principale naționale, alungarea lor și eliberarea teritoriului țării ;

— susținerea multilaterală a eforturilor de apărare pe plan material, financiar, tehnic, al asistenței medicale etc

Desfășurarea războiului întregului popor pe teritoriul propriu conferă forțelor naționale importante elemente de superioritate. Din acest punct de vedere, pregătirea, încă din timp de pace, a teritoriului național pentru apărare, a fiecărei întreprinderi și unități economico-sociale, a tuturor localităților de pe cuprinsul țării, la înalta cotă de exigență cerută de comandantul nostru suprem, oferă forță și stabilitate întregului sistem de apărare.

Caracterul specific ramificat, articulat și relativ dens al sistemului de apărare a localităților patriei ușurează conturarea rapidă a zonelor, fișiiilor, raioanelor și aliniamentelor avantajoase, ce urmează a fi menținute de marile unități ale armatei, alături de subunități de gărzi patriotice, formațiuni de apărare civilă și populația aptă de luptă, necuprinsă în elementele sistemului apărării naționale. Așa cum se prezintă realitățile geografice de pe teritoriul țării noastre, în cuprinsul sau vecinătatea zonelor și fișiiilor avantajoase de apărare, în afara centrelor politice și economice se găsesc puternice platforme industriale, aeroporturi, noduri ale sistemului energetic, căi de comunicații, elemente logistice (silozuri, baze de depozitare a rezervelor de stat etc.), centrale și noduri radiotehnice și de telecomunicații, lucrări de artă (poduri, viaducte, tunele).

Temeinica organizare din timp de pace a apărării tuturor acestor obiective se detașează, în mod firesc, ca o sarcină majoră politico-militară a întregii noastre națiuni, ca temei al dezvoltării viitoare, libere și independente a țării noastre.

Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre

Pentru a putea face față unui inamic superior din punct de vedere numeric și tehnic, o atenție deosebită trebuie acordată terenului care, prin folosirea avantajelor ce le prezintă, constituie un factor decisiv în apărarea patriei. Având în vedere configurația teritoriului românesc și ținând seama de faptul că la luptă trebuie să participe întreaga populație validă, aceasta având cea mai mare densitate în zonele depresionare (cimpii, dealuri, podșuri și văi), cât și de posibilitatea că într-o anumită situație politico-militară agresiunea inamicului se poate produce concomitent pe mai multe direcții, deosebit de importantă este cunoașterea zonelor de operații și a aliniamentelor de apărare.

Zona de operații poate fi definită ca suprafața de teren determinată de elemente fizico-geografice importante (lanțuri muntoase, fluvii sau riuri mari, țărmuri maritime) și de frontiera de stat, care facilitează ducerea operațiilor cu una sau două mari unități operative de tip armată sau corp de armată, aflate în strânsă cooperare. De reținut că aceasta include obiective de importanță strategică și operativă, a căror menținere influențează în mod substanțial desfășurarea apărării strategice și ducerea ofensivei pentru eliberarea teritoriului național.

În funcție de zonele geografice, de necesitatea și posibilitățile ducerii acțiunilor militare în mod unitar și în cooperare cu formațiunile de luptă populare, de direcțiile probabile de acțiune ale inamicului, de obiectivele politico-administrative și economice existente în anumite compartimente de teren, de elementele pregătite sau prevăzute a se pregăti pentru apărare (fortificații, comunicații, aerodromuri, sisteme de hidroameliorații), de posibilitatea ducerii acțiunilor de luptă în aceste locuri și necesitatea atingerii unor scopuri operative și strategice ale războiului, precum și de alte elemente, teritoriul țării noastre cuprinde următoarele zone de operații :

a) *Zona de operații de vest*, care cuprinde teritoriul Banatului, Crișanei, Maramureșului și Transilvaniei ;

b) *Zona de operații de sud*, care cuprinde teritoriul Munteniei și Olteniei ;

c) *Zona de operații de sud-est*, care cuprinde teritoriul Dobrogei ;

d) *Zona de operații de est*, care include Moldova și Bucovina de sud.

Aceste zone corespund marilor compartimente fizico-geografice delimitate de lanțul Carpaților, fluviul Dunărea și litoralul maritim, cărora le asociem conturul frontierelor naționale.

o Zona de operații de vest este constituită din teritoriul delimitat la nord de frontiera de stat a R. S. România cu U.R.S.S., la sud și est de crestele Carpaților Meridionali și Orientali, la vest și sud-vest de frontiera de stat cu R.P. Ungară și R.S.F. Iugoslavia, precum și de fluviul Dunărea între Baziaș și Orșova.

Această zonă are o dezvoltare frontală, în partea de vest de aproximativ 450 km, în partea de est de 250 km și o adâncime cuprinsă între 250—350 km. Zona are 100.000 km.p., ceea ce reprezintă 42% din suprafața țării, iar în cele 16 județe trăiește 35% din totalul populației.

Din punct de vedere economic, această zonă cunoaște o dezvoltare impetuoasă, dând 38% din producția industrială globală a țării și 34% din cea agricolă.

Ea este axată pe linia Oradea, Cluj-Napoca, Tirgu Mureș, Brașov și interceptează comunicațiile ce conduc din Peninsula Balcanică și din sudul R.S. România spre nord-vest, spre centrul continentului european.

În această zonă de operații apărarea, orientată spre vest, s-ar organiza pe frontiera de stat, sprijinindu-se, în adâncime, pe importante elemente naturale (Carpații Occidentali, Carpații Orientali și riul Mureș) și cuprinde mai multe **aliniamente de apărare** :

□ **Primul aliniament de apărare** de importanță strategică corespunde cu frontiera de vest a țării, cu limita dinainte, începând de la Tarna Mare pînă la Orșova, urmărind în paralel frontiera de stat și sprijinindu-se pe localitățile din zonă, pe cele mai reprezentative forme de teren și obstacole naturale și pe lucrările de hidroameliorații și de îmbunătățiri funciare, precum și pe lucrările de fortificații.

□ **Al doilea aliniament de apărare** de importanță operativă (în-țiul aliniament de armată) se identifică, în general, cu crestele Carpaților Occidentali, începând de pe Munții Gutiiului, Baia Mare, malul drept al râului Someș, între Arduș și Jibou, continuat pe Munții Mezeșului, Bihorulului, Metaliferi, Poiana Ruscăi, Semenicului.

□ **Al treilea aliniament de apărare** (al doilea de armată) s-ar organiza pentru interzicerea ieșirii inamicului în Podișul Transilvaniei, pe Someșul Mare, Someșul Mic, Turda, Ocna Mureșului, Sebeș, Munții Sureanului. În cazul apărării pe acest aliniament, principala problemă ce se ridică este aceea a interzicerii pătrunderii inamicului prin cele două porți operative : Poarta Someșului și Poarta Mureșului, în care se înscriu cele mai multe direcții tactice.

Poarta Someșului este zona depresionară dintre munții vulcanici din nord-vestul țării și Munții Apuseni, delimitată astfel : la nord de Munții Oaș, Gutii, Țibleș ; la sud, Munții Pădurea Craiului, Vlădeasa și Gilăului ; la vest, linia Satu Mare, Oradea ; la est, Someșul Mare și Someșul Mic între Beclean și Cluj.

În Poarta Someșului se înscriu 4 direcții tactice de interzis, cea mai importantă fiind cea de pe valea Crasnei, asociată cu cea de pe valea Barcăului, avînd împreună o capacitate tactică de 3—4 mari unități a căror acțiune ar putea fi favorizată de folosirea desantului aerian operativ inamic în următoarele raioane probabile : în prima etapă, Zalău,

Jibou, Munții Mezeș, depresiunile Baia Mare și Huedin ; ulterior, pe Someșul Mic, la Bonțida, Apahida sau Dealul Feleacului.

Poarta Mureșului este zona depresionară dintre Munții Apuseni la nord, Munții Banatului și Carpații Meridionali la sud ; are ca ax riul Mureș și permite pătrunderea pe o distanță scurtă din Cîmpia de Vest în Podișul Transilvaniei.

Poarta Mureșului cuprinde 4 direcții tactice de interzis, definite de văile riurilor Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Timiș, Bega, Bîrzava, care coboară spre vest din regiunea muntoasă. În funcție de caracteristicile și capacitățile direcțiilor tactice de interzis menționate, este indicat ca forțele apărării să fie astfel repartizate, încît să interzică în primul rînd pătrunderile pe direcțiile de pe Valea Timișului, cu o capacitate tactică de 2—3 mari unități tactice (un corp de armată) și Crișul Alb, cu o capacitate de o mare unitate tactică, urmînd, ca importanță, cele de pe Văile Mureșului și Crișului Negru.

În scopul favorizării ofensivei în adâncime este posibil ca inamicul să folosească desant operativ în raioanele : dealurile Lipovei, depresiunea Hațegului, Sebeș — Alba Iulia.

□ **Aliniamentul de apărare de pe Carpații Orientali** este tipic pentru ducerea operației de apărare în munți și ar putea avea limita dinainte pe pantele de vest ale munților vulcanici, sprijinit la nord pe Munții Rodnei și continuat la sud pe Munții Călimani, Gurghiului, Harghitei și Perșani. Mai la est, apărarea se poate sprijini pe pantele vestice ale culmilor carpatine, iar ultima poziție în care apărarea poate să facă sistem pe întreaga lărgime a aliniamentului ar fi pe culmile estice ale acestor munți. Pe acesta se înscriu 7 direcții tactice de interzis, de capacitate 1—2 regimente și o direcție — Brașov—Tirgu Secuiesc, de capacitate două mari unități tactice.

□ **Aliniamentul de apărare de pe pantele nordice ale Carpaților Meridionali** s-ar organiza pentru interzicerea pătrunderii inamicului spre sud prin trecătorile din Carpații Meridionali, unele dintre ele avînd capacitate tactică însemnată, astfel : Poarta Orientală — o mare unitate tactică ; Merișor-Lainici — o mare unitate tactică ; Sebeș-Novaci — 1 regiment ; Turnu Roșu — o mare unitate tactică ; Bran — Rucăr : 1—2 regimente ; Predeal — o mare unitate tactică.

În situația unor presiuni puternice din exterior cu forțe mult superioare, a unui raport de forțe nefavorabil pentru armata noastră și a imposibilității îmbunătățirii lui, precum și ca urmare a pierderii parțiale sau totale a unor aliniamente naturale caracteristice, rezistența poate fi continuată, în condițiile luptei duse în încercuire, cu unitățile militare, gărzile patriotice și celelalte elemente din sistemul național de apărare în raioane și pe obiective care favorizează apărarea de lungă durată. Zona de operații de vest cuprinde de asemenea raioane favorabile, respectiv în : Munții Apuseni, Munții Banatului, Depresiunea Hațegului, Depresiunea Maramureșului și Depresiunea Birsei.

b Zona de operații de sud cuprinde marele compartiment geografic dintre Carpații Meridionali și fluviul Dunărea și are o dezvoltare de la est la vest de aproximativ 480 km, iar de la nord la sud 150—200 km,

cu o suprafață de 76.000 km.p., ceea ce reprezintă aproape 32% din teritoriul țării. Cuprinde 14 județe, Sectorul agricol Ilfov și municipiul București, cu un potențial demografic reprezentând 41% din producția țării, cu o pondere economică de 40% la producția industrială globală și cu 41% la cea agricolă.

În funcție de caracteristicile terenului, de existența unor elemente naturale sau de pregătire a teritoriului pentru apărare, a unor centre economice și politico-administrative, precum și de necesitatea de a zdrobi gruparea de ofensivă a agresorului care atacă din sud, cât mai aproape de granița de stat, se conturează mai multe aliniamente de apărare.

□ *Primul aliniament de apărare* de importanță strategică este un aliniament puternic și va avea limita dinainte pe malul nordic al fluviului Dunărea, cu o lungime de aproximativ 450 km, între localitățile Gruița și Călărași.

□ *Al doilea aliniament de apărare* (primul aliniament de armată) este indicat să se organizeze cu limita dinainte la extremitatea sudică a Piemontului Getic, în Oltenia, și pe la sud de principalele localități din Cîmpia Burnazului și Cîmpia Bărăganului. Aliniamentul este situat la o depărtare de 50—70 kilometri la nord de Dunăre, înapoia fișiiilor de apărare ale diviziilor din eșalonul întâi.

□ *Al treilea aliniament de apărare* (al doilea aliniament de armată) trebuie organizat în interiorul Podișului Getic și către limita sudică a regiunii deluroase din centrul și estul Munteniei. Limita dinainte ar putea fi pe la sud de localitățile: Baia de Aramă, Tîrgu Jiu, Pitești, Tîrgoviște, Ploiești, Buzău, Făurei, Brăila.

□ *Al patrulea aliniament de apărare* (de importanță strategică) se va sprijini pe Carpații Meridionali, avînd limita dinainte pe pantele sudice ale regiunii muntoase, astfel încît să asigure adîncimea necesară eșaloanelor tactice pentru organizarea și ducerea apărării.

În zona de operații de sud se deschid 9 direcții de interzis care sînt condiționate de cele 16 sectoare favorabile fluviului Dunărea, ce se pot grupa în sectoare de mari unități tactice, astfel: Calafat, Rastu, Bechet, Corabia, Turnu Măgurele, Zimnicea, Pietroșani, Giurgiu, Oltenița, Călărași. Valoarea direcțiilor de interzis dinspre sud este în general echivalentă cu cea a sectoarelor de forțare de la care se deschid în adîncimea teritoriului românesc.

Studiul amănunțit al zonei de operații de sud conduce la concluzia că apărarea va trebui să-și concentreze eforturile în raioanele: 20 km vest Zimnicea, 25 km est Oltenița, Buzău, Pitești, 15 km nord-vest Bechet, Drăgășani, Filiași — pentru a interzice pătrunderea inamicului pe direcțiile Giurgiu, București, Ploiești, Brașov și Bechet, Craiova, Tîrgu Jiu, Petroșani.

În zona de sud raioanele favorabile folosirii desantului aerian de către inamic sînt:

— la Dunăre, pe malul nordic, pe direcția sectoarelor favorabile forțării, desant aerian tactic, pentru a favoriza forțarea Dunării;

— la sud și nord de București, desant aerian operativ (probabil brigadă de desant, divizie) în scopul asigurării joncțiunii între grupările

care ar urmări încercuirea Bucureștiului, al interceptării magistralei rutiere București—Ploiești;

— la nord de Craiova, precum și în raioanele Tîrgu Jiu și Rîmnicu Vilcea poate fi folosit desant aerian tactic sau operativ pentru a favoriza încercuirea municipiilor respective și a deschide direcțiile spre trecătorile din Carpații Meridionali;

— în Poarta Focșanilor, inamicul va folosi desant aerian operativ pentru a asigura pătrunderea în zona de operații de est;

— în trecătorile din Carpații Meridionali și în cele din Carpații de curbură, va folosi desant aerian tactic în scopul deschiderii acestora și al pătrunderii peste lanțul carpatic.

c **Zona de operații de sud-est** se înscrie pe teritoriul Dobrogei și este limitată de fluviul Dunărea între Călărași și gura brațului Chilia, frontiera maritimă de stat, frontiera cu R.P. Bulgaria, între fluviul Dunărea și Marea Neagră. Această zonă de operații include o suprafață de 15.500 km.p., unde trăiește 4% din populația țării și cu o pondere economică de 3% la producția industrială și de 5,5% la cea agricolă a țării.

De menționat că în zona de operații de sud-est se pot desfășura acțiuni de amploare operativă de mare intensitate, la care vor participa toate categoriile de forțe armate și de trupe. O importanță deosebită care va influența și interpretarea militară a spațiului dobrogean o va avea canalul Dunăre—Marea Neagră.

În cazul apărării orientate spre litoral, cel mai important aliniament de apărare în Dobrogea ar fi cel de pe litoralul Mării Negre, cu limita dinainte a apărării pe țărmul maritim sau pe faleza maritimă, folosind fortificațiile existente și barajele de mine pe direcțiile plajelor favorabile debarcării.

În adîncimea podișului Dobrogei se mai pot organiza unele aliniamente de apărare (fișii, poziții), dar numai de importanță tactică, pe pantele estice ale formelor de relief mai înalte.

Direcțiile de interzis dinspre litoral sînt legate nemijlocit de plajele de debarcare de la Vadu, Midia, Clisargic, Năvodari, Mamaia, Constanța, Eforie, Costinești, Neptun, Mangalia-Nord, Mangalia, 2 Mai și Vama Veche. Cea mai importantă direcție de interzis este la nord de Constanța, care conduce de la plajele din apropiere de Capul Midia spre Hirșova, Vadu Oii — spre unicul sector unde Dunărea prezintă în această zonă un singur braț pe o lungime de 3—4 km.

□ Cea mai probabilă variantă a agresiunii în Dobrogea este aceea în care inamicul ar căuta să combine loviturile dinspre mare cu cele dinspre uscat (sud), sprijinite puternic de aviație. În cazul apărării orientate spre sud, *primul aliniament de apărare* poate fi organizat pe frontiera de stat cu R.P. Bulgaria.

□ *Un al doilea aliniament de apărare* trebuie să se sprijine pe canalul Dunăre — Marea Neagră, care ar avea o mare valoare de obstacol, obligîndu-l pe inamic la executarea forțării. Acest aliniament va fi dublat de canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari, cu implicații de aceeași natură.

Mai spre nord, apărarea s-ar putea organiza pe pantele sudice ale podișurilor Casimcei și Babadagului.

Principala direcție de interzis se înscrie pe axa sud-nord și este marcată de localitățile Negru Vodă, Medgidia și Tulcea.

Pentru a favoriza debarcarea pe litoral, pătrunderea în Dobrogea și deschiderea direcției spre Capitală, agresorul poate folosi atât desant aerian tactic pe litoral, probabil la nord de Mangalia, cât și desant aerian operativ pe timpul dezvoltării ofensive în adâncime, în raionul Vadu Oii—Giurgeni, în vederea creării condițiilor favorabile forțării fluviului Dunărea.

Partea de nord a Dobrogei, cuprinzând și Delta Dunării, poate fi organizată pentru lupta de lungă durată.

d Zona de operații de est se delimitează la nord și est de frontiera de stat cu U.R.S.S., la sud de o linie convențională care conduce de la Galați pe cursul inferior al Siretului pînă la Măicânești și continuată pînă la virful Penteleu, la vest de culmile centrale ale Carpaților Orientali.

Zona cuprinde teritoriile Moldovei și Bucovinei de sud, cu o suprafață de 46.000 km.p. și cu 20% din populația totală a țării.

Privită în ideea operativă a desfășurării acțiunilor de apărare către sud, zona cuprinde următoarele aliniamente de apărare :

Primul aliniament de apărare se organizează cu limita dinainte a apărării între Carpații de curbură și Dunăre, trecînd pe la Focșani, Rimnicu Sărat, Nămolosa, pe cursul inferior al Siretului, pe Dunăre, pînă la confluența cu Prutul. Este un aliniament puternic prin organizarea apărării într-o fișie relativ îngustă de aproximativ 60—70 km.

Al doilea aliniament ar putea fi organizat pe înălțimile de la sud de Valea Troțușului, pe Culmea Zăbrătuiului (între depresiunea Putnei și mica depresiune Onești). Aliniamentul se găsește la o depărtare de 60—70 km față de primul aliniament.

Un aliniament intermediar, pe care trebuie să se organizeze apărarea, va trece pe la sud de localitățile Bacău, Vaslui, Huși.

Mai spre nord, în situații deosebit de critice s-ar mai putea organiza apărarea pe aliniamentul valea riului Moldova, Pașcani, Tîrgu Frumos, Iași, Oprișani.

În raport cu posibilitățile inamicului de a rupe aliniamentul de apărare din Poarta Focșanilor, în zona de operații de est, se vor interzice, în principal, următoarele două direcții :

— Nămolosa, Bîrlad, Vaslui, Iași, Săveni, care se înscrie între Siret și Prut și are o capacitate tactică de 2—3 mari unități ;

— Focșani, Tg. Ocna, Buhuși, Tg. Neamț, Suceava, Rădăuți care se înscrie între Siret și Carpații Orientali, avînd o capacitate de 1—2 mari unități.

Cel mai probabil raion pentru folosirea desantului aerian operativ de către inamic va fi în Poarta Focșanilor, la nord de cursul inferior al Siretului.

În varianta apărării orientate spre vest, se vor organiza două aliniamente de apărare, astfel :

Primul aliniament de apărare s-ar organiza pe Carpații Orientali, respectiv Obcina Mestecănișului, Munții Bistriței, Ceahlăul, Hășmașul Mare, Ciucului, Nemirei, Vrancea.

Direcțiile de interzis cele mai caracteristice se înscriu în trecătoarele din Carpații Orientali avînd capacități pînă la o mare unitate tactică, unde inamicul poate întrebuița și desant aerian tactic.

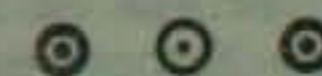
Al doilea aliniament operativ, caracteristic pentru apărare, este definit de riul Siret, pe lungimea care se înscrie în limitele teritoriului național și are o dezvoltare de aproximativ 350 km, pentru a interzice direcțiile spre sectoarele favorabile forțării riului. Pe cele mai importante dintre acestea, inamicul ar putea folosi desant aerian tactic, iar pe cursul inferior chiar desant aerian operativ, cu scopul cuceririi unor mici capete de pod sau pentru favorizarea forțării.

Zonele de operații de pe teritoriul național conferă acțiunilor militare un grad de independență în fiecare dintre acestea și impun, totodată, coordonarea eforturilor tuturor forțelor apărării naționale, în funcție de situațiile ivite. Din acest punct de vedere este necesară o atentă analiză a zonelor respective, pentru a nu se diminua rolul cooperării și coordonării necesitate de acestea și a nu se limita manevra pe timpul ducerii operației.

Analiza zonelor de operații prin prisma geografico-militară oferă, sub toate aspectele, condiții optime de apărare, ele corespunzînd cu unele provincii istorice în care, timp de secole, poporul român a trebuit să ducă o luptă îndirjită și necurmată pentru a-și păstra ființa, pentru a-și asigura continuitatea pe teritoriul în care s-a născut și dezvoltat, în ciuda vicisitudinilor istorice.

Colonel Constantin ȘTEFAN
Căpitan Valentin NEDELCU

ACȚIUNILE CADRELOR DE SECURITATE PENTRU IEȘIREA DINTR-O AMBUSCADĂ ORGANIZATĂ DE ELEMENTELE DE CERCETARE-DIVERSIUNE ORI DIN FORȚELE SPECIALE

plan de dezbateri

○ Teoria și practica acțiunilor trupelor de cercetare-diversiune și ale forțelor speciale în concepția armatelor străine în etapa actuală

Analiza teoriei și practicii acțiunilor desfășurate de forțele speciale și trupele de cercetare-diversiune în perioada postbelică duce la concluzia că acestea au devenit o componentă a doctrinelor militare și politice ale unor state străine. Astfel, în regulamentele armatei americane, alături de conceptele de război geofizic, electronic, psihologic etc., este prevăzut și cel de război de diversiune (război neconvențional).

În unele documente oficiale și materiale de specialitate străine se menționează că desfășurarea acțiunilor de luptă, în războaiele contemporane, pe spații mari și adânci, cu o mare dispersare a forțelor și cu existența unor mari intervale între grupările de forțe, creează condiții deosebit de favorabile pentru imbinarea luptei clasice cu acțiunile speciale, de diversiune, în adâncimea teritoriului advers, făcând ca frontul să fie pretutindeni.

În aceste condiții, acțiunile trupelor de cercetare-diversiune și ale forțelor speciale vor cunoaște o largă folosire și vor contribui în mod substanțial la distrugerea sau avarierea unor obiective politico-administrative, economice și militare de importanță operativ-strategică, dezorganizarea sistemului de conducere politico-militară, favorizând obținerea unor victorii rapide.

Experții militari străini apreciază că forțele speciale și cele de cercetare-diversiune sînt tot atît de importante ca și armamentul nuclear, efectul unei asemenea formațiuni fiind similar sau chiar superior celui obținut prin folosirea unei lovituri nucleare tactice ori operative.

În acest sens, specialiștii în problemă apreciază că acțiunile de luptă ale forțelor în cauză prezintă o serie de avantaje, cum ar fi :

- obținerea unor succese militare și politice de maximă importanță cu forțe reduse, fără pierderi considerabile și complicații ;
- folosirea unor metode și a unor tehnici variate și subtile, dar de mare eficacitate, puse la dispoziție în condițiile noii revoluții științifico-

— posibilitatea de a acționa în orice condiții de teren, stare a vremii sau anotimp ;

— culegerea din timp de pace a unui mare volum de informații despre obiectivele cele mai sensibile, necesare pentru pregătirea grupurilor speciale și de cercetare-diversiune care își vor desfășura activitățile pe teatrul de acțiuni militare studiat, iar în caz de război obținerea unor date despre inamic ;

— posibilitatea de a captura cadre militare cu funcții de răspundere și, mai ales, ofițeri de legătură și agenți de transmisiuni între marile unități tactice și operative ;

— instruirea și înzestrarea forțelor speciale și a trupelor de cercetare-diversiune cu armament și tehnică de luptă speciale se realizează cu cheltuieli materiale și financiare mult mai mici decît în cazul constituirii și înzestrării cu mijloace de luptă a unor unități și mari unități.

În etapa actuală, într-o serie de țări capitaliste este din ce în ce mai mult folosită diversiunea politică de stat, mijloc de creare, amplificare ori „soluționare“ a unor evenimente pe arena mondială, atît în timp de pace, dar mai ales în momentele de agravare a situației internaționale și în cadrul conflictelor armate.

Datorită importanței și rolului acestor forțe, în prezent majoritatea armatelor străine dispun de trupe de cercetare-diversiune, iar unele și de alte forțe speciale, constituite în cadrul tuturor categoriilor de arme (trupe de uscat, forțe aeriene și maritime militare).

Forțele speciale sînt unități constituite și pregătite să desfășoare acțiuni de diversiune politică, economică, militară și psihologică, să organizeze și să pregătească lupta de gherilă pe teritoriul statului considerat inamic, în scopul destabilizării regimului politic, subminării potențialului economic și militar, instaurării teroarei și panicii, a creării de nemulțumiri în rîndul populației față de organele de stat, acțiuni care, în ultimă instanță, să ducă la schimbarea orînduirii sau conducerii din statul vizat.

Aceste forțe se subordonează direct conducerii politico-militare a statului respectiv și acționează la nivelul teatrului de operațiuni militare.

În cazul marilor puteri, forțele speciale sînt dotate și pregătite pentru a interveni oriunde în lume, dacă interesele lor impun acest lucru. Astfel, un grup din forțele speciale, format din 7—14 militari, poate desfășura acțiuni pe o adîncime de 3500—4000 km în teritoriul statului advers și pe o suprafață de 600—2000 km.p., timp de pînă la 60 de zile sau, în unele situații, chiar mai mult.

Principalele misiuni ale forțelor speciale sînt următoarele :

- organizarea și conducerea acțiunilor de cercetare prin agentură ;
- executarea acțiunilor de diversiune și sabotaj împotriva celor mai importante obiective militare, politico-administrative, economice și sociale ;
- desfășurarea activității de propagandă și dezinformare în rîndul populației și militarilor, provocarea unor revolte și răscoale ;

— suprimarea sau răpirea unor personalități politice și militare importante;

— infiltrarea în rândul mișcărilor de eliberare națională pentru subminarea luptei acestora;

— organizarea luptei de gherilă, a unor bande ilegale, înarmate, instruirea, aprovizionarea și conducerea lor;

— cooperarea cu trupele aeromobile, de desant aerian și maritim pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin;

— participarea la executarea unor acțiuni pentru depistarea, dezorganizarea și lichidarea formațiunilor de rezistență;

— organizarea evadării și evacuării prizonierilor etc.

Acțiunile forțelor speciale pot să înceapă cu câteva luni înainte sau în momentul izbucnirii războiului. Elemente din forțele speciale pot fi infiltrate sub diferite acoperiri pe teritoriile statelor vizate, încă din timp de pace. Acestea se pot afla în activitate sau pot fi activate numai în perioada de tensiune premergătoare unui conflict militar.

Membrii forțelor speciale sînt, de regulă, buni cunoscători ai limbii și obiceiurilor populației și pot acționa în ținută civilă sau cea a militarilor ori a forțelor de ordine ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea.

Trupele de cercetare-diversiune sînt subunități și unități din organica marilor unități și unităților operativ-tactice, pregătite și instruite să ducă acțiuni de cercetare-diversiune în adîncimea tactică și operativă, în scopul culegerii informațiilor despre inamic și distrugerii unor obiective importante.

În funcție de situația creată, comandanții marilor unități operative (armată și corp de armată) pot hotărî folosirea grupurilor de cercetare-diversiune în întreaga fișie de acțiune sau numai în anumite zone și raioane ale acesteia.

Subunitățile de cercetare-diversiune pot acționa pe o adîncime de 40—200 km în dispozitivul unităților și marilor unități tactic-operative ale inamicului, pe o suprafață de 50—200 km.p., timp de 2—6 zile.

Principalele misiuni ale subunităților de cercetare-diversiune constau în:

— executarea cercetării obiectivelor militare ale inamicului pe adîncimea dispozitivului operativ-tactic;

— descoperirea și distrugerea mijloacelor de atac nuclear, a depozitelor de muniție nucleară și chimică;

— executarea acțiunilor de diversiune pentru neutralizarea și distrugerea unor obiective importante care să ducă la dezorganizarea conducerii și aprovizionării forțelor inamicului și subminării moralului trupelor;

— procurarea informațiilor necesare despre activitatea inamicului, în special în zona rezervelor, eșaloanelor doi, raioanelor de mobilizare și de dispunere a completărilor;

— dirijarea aviației și asigurarea operațiilor de desant aerian sau maritim etc.

Grupurile de cercetare-diversiune pot folosi pe timpul îndeplinirii misiunilor ținuta militară proprie sau a inamicului. În raioanele dens populate și în localități pot acționa și în ținută civilă.

Pentru îndeplinirea misiunilor, forțele speciale și trupele de cercetare-diversiune folosesc o gamă largă de metode și procedee, dintre acestea cele mai des uzitate fiind: observarea directă, ascultarea, organizarea rețelei de informatori, ambuscada, atacul cu obiectiv limitat, raidul de diversiune, distrugerile, incendiile și lupta directă în condiții avantajoase. Procedeele se alege în funcție de caracterul misiunii, situația inamicului, mărimea obiectivului, starea timpului, natura terenului, dotarea și posibilitățile proprii de acțiune.

De remarcat faptul că forțele speciale execută atacuri asupra obiectivelor de importanță deosebită sau organizează ambuscade numai atunci cînd nu pot fi făcute de alte forțe ori bande ilegale înarmate și pregătite în acest scop din timp. În acțiunile întreprinse acestea folosesc în mod deosebit mijloacele incendiare și explozive de producție artizanală, pentru ca distrugerile să poată fi puse pe seama unor accidente întîmplătoare.

În cadrul procedeelelor de acțiune enumerate, **ambuscada** este una dintre cele mai importante pentru forțele organizatoare, dar deosebit de periculoasă pentru cele care cad în ea și constă în dispunerea forțelor și mijloacelor în ascuns și din timp, într-un loc favorabil, astfel încît să asigure capturarea sau nimicirea inamicului.

Locurile pentru organizarea ambuscadei se stabilesc în: defileuri, păduri, localități, treceri importante peste cursurile de ape și alte puncte obligatorii de trecere care să asigure condiții pentru intrarea, dispunerea și ieșirea mascată a celor ce o organizează, observarea la distanțe cît mai mari, posibilități de vedere și de tragere, căi de părăsire a locului faptei în mod organizat și ascuns.

Dispozitivul de luptă al grupului special sau de cercetare-diversiune, în funcție de natura și valoarea probabilă a forțelor urmărite, de configurația terenului și existența acoperirilor, poate fi în formă de arc de cerc (potcoavă), liniar, în triunghi, cu vîrfurile înainte sau înapoi, și se compune, de regulă, din două echipe:

— una, cu un efectiv mai mic, este destinată executării, observării și siguranței;

— cealaltă, cu un efectiv mai mare, urmează să execute atacuri prin surprindere și să captureze militari și documente ori să producă pierderi importante sau să nimicească forțele prinse în ambuscadă.

○ Acțiunile cadrelor de securitate pentru prevenirea intrării și ieșirea dintr-o ambuscadă

Organelor și unităților de securitate, ca parte integrantă a Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România și element de bază al sistemului național de apărare, le revin sarcini importante în ducerea războiului de apărare a patriei de către întregul popor.

În acest context, pe lângă misiunile specifice ce le îndeplinesc — continuarea a celor din timp de pace —, organele și unitățile de securitate execută misiuni speciale, independent sau în cooperare cu alte forțe în fișile de operații ale marilor unități ale armatei, ori în adâncimea teritoriului național.

Indiferent de locul unde se află și misiunile ce le execută, cadrele și organele de securitate sînt permanent vizate de elementele din forțele speciale și cele din trupele de cercetare-diversiune.

În toate situațiile, organele de securitate vor avea rolul de principală forță specializată în descoperirea și inițierea măsurilor de neutralizare sau lichidare a forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, acționînd cu subunități special constituite, independent sau în cooperare cu subunități aparținînd celorlalte elemente ale sistemului de apărare națională.

Această misiune impune stăpînirea de către întregul efectiv a principiilor de organizare și întrebuintare a forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, unele noțiuni de tactică, cunoașterea perfectă a zonei de responsabilitate, dirijarea operativă a forțelor în dispozitive pentru supravegherea, îndeosebi, a locurilor probabile de debarcare și desantare. De asemenea, este necesară intensificarea pregătirii contra-informative a populației, în scopul sesizării imediate a oricăror elemente ori acțiuni suspecte, prevenirii și combaterii panicii și menținerii unei stări de spirit corespunzătoare.

Pe timpul îndeplinirii misiunilor încredințate, cadrele de securitate pot acționa individual sau în grup. Întotdeauna deplasarea acestora trebuie să se facă cu luarea unor măsuri de siguranță și de cercetare a itinerarului de parcurs, evitîndu-se punctele obligatorii de trecere și, dacă nu este posibil, deplasarea prin aceste locuri se va face în viteză cea mai mare, iar cadrele vor fi pregătite permanent pentru a riposta unui eventual atac.

Organizarea și realizarea deplasării organelor de securitate pentru executarea misiunilor specifice implică inițierea și aplicarea premergătoare a unor măsuri de prevenire și siguranță care să garanteze succesul deplin al acțiunilor de luptă. Comandantul (șeful) care organizează deplasarea este obligat să se informeze din timp asupra situației informațiv-operative, privind prezența și acțiunile probabile ale forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune în zona unde urmează a se disloca, să inițieze și să lanseze variante de dezinformare, să asigure o conspirativitate deplină asupra acțiunii ce urmează a se desfășura, să stabilească mai multe itinerarii de parcurs (de bază și de rezervă), să realizeze o legătură permanentă și să mențină o cooperare activă cu formațiunile de rezistență, cu unități și subunități de securitate ori ale Ministerului Apărării Naționale, care la nevoie pot interveni operativ în sprijinul organelor proprii.

Totuși, în situația în care se intră într-o ambuscadă organizată de elementele din forțele speciale sau trupele de cercetare-diversiune, cadrele angajează lupta cu acestea și acționează pentru ieșirea din zonă, prin următoarele procedee:

a) *forțele proprii organizează o puternică ripostă cu focul tuturor categoriilor de armament și tehnică de luptă pentru fixarea inamicului, identificarea dispozitivului adoptat și evaluarea tăriei acestuia. Se solicită*

sprijinul organelor și forțelor cooperante stabilite din timp. Se organizează o grupă de asalt care va simula intenția de ieșire din ambuscadă pe o direcție, creînd condiții ca celelalte forțe cu valorile de apărare să rupă lupta și să se evacueze prin punctul cel mai favorabil al dispozitivului inamic. Ulterior, forțele de intervenție împreună cu grupa de asalt constituită asigură încercuirea și nimicirea inamicului;

b) *în cazul în care tăria forțelor proprii în comparație cu cele ale inamicului nu permit aplicarea variantei prezentate anterior, comandantul subunității (unității) organizează riposta hotărîtă a cadrelor, astfel încît să fixeze și să reziste atacului inamic în poziția surprinsă pînă la sosirea forțelor cooperante și împreună să acționeze pentru capturarea sau nimicirea acestuia și ieșirea din ambuscadă.*

În situația în care nu pot fi aplicate procedeele prezentate, dacă inamicul a realizat o surprindere totală, este net superior și rezistă, se vor distruge documentele transportate ori care se află asupra cadrelor, pentru ca acestea să nu cadă în mîna dușmanului.

Un caz aparte avem atunci cînd se organizează deplasarea efectivelor unei unități centrale sau teritoriale de securitate din localitatea de reședință în alt raion, la primirea ordinului de dislocare. Într-o astfel de situație, pe timpul deplasării, forțele speciale și trupele de cercetare-diversiune pot organiza ambuscade cu urmări deosebite.

Pentru a se preveni acest lucru, itinerarul de deplasare se alege cu mare atenție, iar asigurarea se face de către o patrulă de cercetare, care poate fi formată dintr-o grupă de securitate din cadrul plutonului de apărare antiteroristă. Patrula de cercetare, îmbarcată pe un autoturism blindat de intervenție (ABI) sau pe un autoturism ARO, se deplasează în față pînă la distanța de 5—10 km.

În situația în care nu se dispune de timp sau distanța pînă la raionul de dislocare este mică, cercetarea itinerarului se execută o dată cu deplasarea coloanei, realizîndu-se o strînsă cooperare cu organele de miliție și celelalte elemente ale sistemului apărării naționale.

Siguranța de marș se organizează prin pichete mobile (patruli de siguranță) de cap, iar cînd există pericol evident de a fi atacați de inamic — de flanc și de spate — de către forțe de securitate de valoarea unui pluton (grupă) de securitate trimise la distanța de 3—5 km (1,2—2 km) în față, la flancul sau înapoia coloanei ce se deplasează.

În situația cînd se intră într-o ambuscadă organizată de forțele speciale sau trupele de cercetare-diversiune, elementele din siguranța marșului angajează lupta cu inamicul, anunțînd coloana principală pentru varientare și prevenirea intrării în ambuscadă a forțelor principale.

Un rol deosebit în prevenirea acțiunilor grupurilor speciale și de cercetare-diversiune îl au măsurile de mascare, în scopul de a ascunde inamicului starea și intențiile forțelor proprii și de a-l induce în eroare, de a-i crea imagini false cu privire la acțiunile prezente și viitoare.

Întotdeauna cînd se organizează deplasarea, trebuie să se analizeze cu atenție locurile probabile de acțiune ale grupurilor speciale sau de cercetare-diversiune și să se stabilească variante pentru neutralizarea sau lichidarea acțiunilor acestora.

În concluzie, acțiunile forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, ca element component al doctrinelor militare contemporane și al unei eventuale agresiuni împotriva țării noastre, pot constitui un pericol potențial pentru desfășurarea cu succes a războiului de apărare a patriei de către întregul popor.

Contracararea acestor acțiuni constituie o misiune comună a tuturor elementelor sistemului apărării naționale, în cadrul acestora organele și unitățile de securitate deținând un rol prioritar, în scopul asigurării unei depline securități și ordini interne pe întreaga adâncime a teritoriului național.

Maior Alexandru CRISTESCU
Maior Gheorghe LAMBRU

O sarcină mereu actuală

PERFECTIONAREA ACTIVITĂȚII DE PREGĂTIRE ȘI DESFĂȘURARE A ACȚIUNILOR DE POPULARIZARE A LEGISLAȚIEI ÎN DOMENIUL APĂRĂRII SECRETULUI DE STAT — CERINȚĂ OBLIGATORIE A ÎMBUNĂTĂȚIRII MUNCII DE PREVENIRE

„Este necesar — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului — să acordăm o mai mare atenție măsurilor preventive. Principalul este să împiedicăm comiterea de abateri, încălcarea legilor. Organele de stat să considere că au acționat bine numai atunci când au reușit să prevină infracțiunile și manifestările antisociale. În acest scop, se impune o atenție sporită cunoașterii legilor de către toți cetățenii patriei. Nu trebuie să considerăm că, dacă am publicat în presă o lege sau o hotărâre, dacă am prelucrat-o o dată cu oamenii muncii, prin aceasta am rezolvat problema pentru totdeauna. Este necesar — și insist asupra acestei probleme — ca, periodic, anual cel puțin, să se asigure explicarea în fața cetățenilor a legilor, a hotărârilor, a modului în care trebuie acționat pentru respectarea lor. . . Totodată, trebuie să informăm cetățenii cu diferitele cazuri de infracțiuni, să punem în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii pe cei care încalcă legile țării și să fim mai activi și combativi în demascarea propagandei care se face în alte țări pentru a înșela și dezorienta oamenii. . . Consider necesar să stabilim în această privință un program de măsuri permanent; să asigurăm ca aceste măsuri să facă parte integrantă din activitatea de zi cu zi a organelor noastre de securitate, miliție, procuratură și justiție“.

▲ În temeiul acestor orientări de inestimabilă valoare pentru înfăptuirea politicii partidului în domeniul securității statului și aplicarea riguroasă a prevederilor actelor normative, organelor de securitate le revine obligația ca, sub îndrumarea organelor de partid, în strînsă colaborare cu celelalte organe de stat, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, cu organizațiile de masă și obștești, să participe

efectiv și activ la educarea cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, pentru întărirea vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orânduirii socialiste și intereselor poporului.

În acest scop, unitățile de securitate — potrivit competențelor — au datoria să sprijine permanent și calificat conducătorii organizațiilor socialiste și obștești, organele de presă, radio, televiziune și instituțiile cultural-educative în organizarea de activități preventive diversificate de popularizare a prevederilor legale referitoare la problemele ce privesc securitatea statului, proprietatea socialistă, apărarea secretului de stat și a celorlalte valori ale orânduirii socialiste și, totodată, cu aprobarea și cu sprijinul organelor de partid, să pună — prin intermediul factorilor competenți — în discuția colectivelor de oameni ai muncii sau în adunări populare diferite cazuri de abateri sau încălcări ale legilor.

În vederea asigurării unui caracter cât mai organizat și eficient acestor activități, este creat un cadru legal, în baza căruia, atât Departamentul Securității Statului, cât și conducătorii organizațiilor socialiste le revin o serie de răspunderi și obligații, care privesc:

1. Popularizarea legislației în rîndul tuturor cetățenilor (Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și de popularizare a legislației și Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne).

2. Măsuri referitoare la pregătirea personalului muncitor deținător de secrete și la cunoașterea prevederilor legale care reglementează apărarea secretului de stat și modul de stabilire a relațiilor cu străinii (Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, H.C.M. nr. 18/1972, Decretul nr. 408/1985 despre unele măsuri referitoare la apărarea secretului de stat în R. S. România și la modul de stabilire a relațiilor cu străinii, Instrucțiunile nr. D-00190/1987 în legătură cu organizarea și desfășurarea activității informativ-operative a organelor de securitate).

Ca urmare a măsurilor stabilite de conducerea partidului pentru apărarea cu mai multă fermitate a secretului de stat și aplicarea prevederilor Decretului nr. 408/1985, în ultima perioadă se constată pe toate planurile o creștere a preocupărilor pentru cunoașterea, aplicarea și respectarea normelor legale din domeniul apărării secretului de stat și de stabilire a relațiilor cu străinii.

Rezultă în mod cert mai multă ordine în activitatea cu datele, informațiile și documentele secrete de stat și un control mai riguros, pe baza legii, al accesului străinilor în unitățile socialiste.

Cu toate acestea, se mențin și persistă situații negative și chiar mentalități greșite, de necunoaștere și neaplicare întocmai a dispozițiilor legale în materie. Se întîlnesc unele cazuri în care inclusiv factori responsabili, persoane anume destinate să aplice și să respecte ri-

guros normele legale, dovedesc lipsuri serioase în cunoașterea legislației din domeniu, cu urmări negative directe în ce privește aplicarea și respectarea acestora.

Conform prevederilor Decretului nr. 468/1971, Legii nr. 23/1971, H.C.M. nr. 18/1972 și Decretului nr. 408/1985, obligația prelucrării legislației și a educării personalului muncitor, îndeosebi a deținătorilor de secrete, în spiritul respectării legilor și întăririi vigilenței în apărarea secretului de stat revine, în primul rîndul, conducătorilor organelor de stat și obștești.

Fără a prelua asupra lor aceste sarcini, organele de securitate au obligația legală să sprijine și să participe la activitățile de instruire a personalului muncitor din unitățile socialiste, pentru a se asigura cunoașterea și aplicarea unitară a legislației care reglementează acest domeniu de activitate.

Inițiativa unor asemenea acțiuni de prelucrare a legislației trebuie să aparțină atât conducătorilor unităților socialiste, cât și organelor de securitate competente.

Sprijinirea conducătorilor organizațiilor socialiste se poate realiza fie prin acordarea de asistență de specialitate pentru pregătirea acțiunilor, fie prin prezentarea directă a unor materiale instructiv-educative pe profil.

Ofițerii care desfășoară asemenea activități trebuie să fie buni cunoscători ai legislației, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic, să dispună de capacitatea de a expune problemele în mod clar, convingător, de a da soluții legale problemelor ce se pot ridica.

Alături de acțiunile de conlucrare și sprijinire a conducerilor organizațiilor socialiste pentru cunoașterea și aplicarea dispozițiilor legale, activitățile de pregătire contrainformativă au menirea să contribuie la dezvoltarea vigilenței, prin cunoașterea metodelor de acțiune ale serviciilor străine de informații în vederea autoapărării, a sesizării și respingerii lor.

Spre deosebire de prelucrarea legislației, care cade în sarcina mai multor factori, pregătirea contrainformativă este o acțiune preventivă specifică organelor de securitate și, deci, se organizează și se desfășoară potrivit normelor interne de muncă.

▲ Pentru a obține eficiența maximă, activitățile de prelucrare a legislației și de pregătire contrainformativă trebuie să fie temeinic organizate.

Pregătirea acestor acțiuni trebuie să aibă la bază o cooperare activă între compartimentele și ofițerii de securitate cu competențe care sînt angrenați în activitatea de prevenire a comiterii de încălcări ale normelor legale, a scurgerii de informații ori a altor fapte sau fenomene ce privesc securitatea statului.

Totodată, se impune o bună conlucrare cu organele democrației muncitorești-revoluționare, cu factorii responsabili din unitățile socia-

liste respective, atât pentru a se cunoaște mai bine situația și problema concretă din obiective, cât și pentru implicarea acestora în organizarea activităților de prelucrare a legislației.

Materialele cu caracter de prelucrare a legislației și de pregătire contrainformativă pe linia apărării secretului de stat și respectării normelor de stabilire a relațiilor cu străinii pot cuprinde, după caz, aspecte referitoare la :

- legislația în materie și interpretarea corectă, unitară a acesteia ;
- norme de comportare în raporturile cu străinii, în țară și în străinătate ;

- cazuri (clarificate și soluționate) de încălcare a prevederilor legale sau categorii de încălcări privitoare la apărarea secretului de stat, modul de stabilire a relațiilor cu străinii și regulile de protocol ;

- obiective și modalități de acțiune ale serviciilor de informații străine și ale altor organisme (organizații) ostile R. S. România ;

- modul în care trebuie acționat în diferite situații și cazuri în scopul prevenirii scurgerii de date și informații secrete de stat sau nedestinate publicității.

În tematica problemelor abordate, precum și cu ocazia expunerilor, este cu desăvârșire interzis să se facă referiri la metodele și mijloacele muncii de securitate, la cazurile aflate în lucru sau la acțiuni cu caracter secret, în curs de desfășurare etc. Totodată, trebuie să se manifeste grijă pentru a nu se uza de terminologia profesională a organelor de securitate și să se evite orice inexactități sau exagerări, întrucât acestea pot genera confuzii, interpretări și orientări greșite.

Prin conținutul materialului și modul de prezentare a problemelor, trebuie să se urmărească :

- educarea personalului muncitor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, pentru apărarea secretului de stat, sporirea vigilenței și combativității față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii socialiste și intereselor poporului ;

- sprijinirea conducerii organizațiilor socialiste în acțiunile de cunoaștere, aplicare și respectare a dispozițiilor legale ;

- dezvoltarea în conștiința deținătorilor de secrete a spiritului de sesizare și de responsabilitate, pentru a-i determina să fie conștienți de existența unor nereguli, de posibilitatea comiterii de încălcări, de pericolul angrenării în activități care pot leza interesele statului, pe care să le aducă la cunoștința conducerii profesionale, a organelor de securitate și, bineînțeles, să acționeze direct și operativ pentru prevenirea și neutralizarea acestora.

Conform cerințelor Ordinului ministrului de interne nr. 0820/1976, după elaborare, asemenea materiale trebuie avizate pe plan central de U.M. 0500/A, iar la nivel județean de ofițerul anume desemnat. În acest sens, pentru cei care întocmesc astfel de lucrări sînt necesare cunoașterea și respectarea prevederilor ordinului menționat.

După definitivarea și aprobarea de către cadrele de comandă competente, materialele realizate în scopurile amintite se prezintă conducătorilor unităților socialiste unde se vor desfășura acțiunile.

Pentru mai multă operativitate, în vederea pregătirii unor lucrări de acest gen este necesar și indicat să se folosească materiale-cadru, aprobate de factorii competenți și avizate de unitatea care are sediul problemei.

În ceea ce privește participarea, activitățile cu un astfel de specific pot viza întregul personal dintr-o unitate socialistă, o parte a acestuia (deținătorii de secrete, persoanele care vin în contact cu străinii, se deplasează în străinătate etc.) sau o anumită categorie de persoane din mai multe unități socialiste (de exemplu, personalul de la compartimentele speciale dintr-un minister economic și din unitățile subordonate acestuia).

În funcție de problematică și de auditoriul stabilit, expunerile pot fi făcute de ofițerii care asigură contrainformativ unitățile socialiste sau de cadre cu funcții de conducere din unitățile centrale și teritoriale de securitate.

Asemenea expuneri pot fi urmate de filme cu tematică adecvată despre cazuri rezolvate, din care se pot trage învățămintele necesare, precum și de diafilme, diapozitive etc., cu condiția ca acestea să contribuie la creșterea eficienței acțiunii.

Nu trebuie însă făcut abuz de artificii care să îngreueze acțiunea ori să abată atenția de la problemele ce trebuie clarificate ori de la ideile pe care vrem să le promovăm.

Ulterior, în raport cu cerințele muncii, prin rețeaua informativă, dar și prin celelalte mijloace specifice, se pot urmări reacțiile generate în rîndul participanților, aceasta pentru a se cunoaște, printre altele, și modul în care acțiunea respectivă a contribuit la creșterea responsabilității și vigilenței.

În situațiile cînd se impun fie pregătirea contrainformativă individuală a unor persoane, fie acțiunile instructive de cunoaștere a legislației din domeniul apărării secretului de stat, acestea se efectuează, de regulă, de către ofițerii care asigură contrainformativ obiectivele, ofițerii responsabili pe problema apărării secretului de stat, cu participarea, după caz, și a altor cadre.

Dintre categoriile de persoane care pot face obiectul unor pregătiri contrainformative individuale menționăm :

- specialiști ori alte cadre de valoare care sînt sau pot intra în atenția străinilor ;

- deținători de secrete care vin în contact cu străini ;
- oameni ai muncii care se deplasează frecvent în străinătate, în mod oficial sau în interes personal ;

- persoane care lucrează la compartimentele de documente secrete, la protocol, cabinete, telex, xerox etc. ;

— traducători sau alte persoane anume destinate să însoțească străini;

— persoane care lucrează în locuri de muncă de importanță deosebită pentru apărarea secretului de stat;

— alte categorii de personal care, prin natura relațiilor, a locului de muncă etc., pot intra în atenția unor străini în vederea angrenării lor la activități ostile.

Și în astfel de cazuri pregătirile contrainformative individuale se fac, de regulă, pe baza materialelor realizate, în acest scop, de către unitățile sau compartimentele de securitate cu competență, a unor documente întocmite de organizațiile socialiste în condițiile și temeiul prevederilor H.C.M. nr. 18/1972.

▲ Tot în scopul popularizării legislației, potrivit dispozițiilor legale și normelor interne de muncă, organele de securitate sprijină organele de presă, radio, televiziune și instituțiile cultural-educative în realizarea de acțiuni de natură să contribuie la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale.

Materialele care se referă la problematica apărării secretului de stat și se pun la dispoziția organelor de informare în masă și instituțiilor culturale centrale se aprobă de conducerea Departamentului Securității Statului, iar cele pentru organele de informare în masă și cultural-educative locale se aprobă de șefii securităților județene (a municipiului București), după obținerea avizului U.M. 0500/A.

Acest cadru asigură o participare activă a organelor de securitate la popularizarea legislației din domeniul apărării secretului de stat și înlătură eventualele posibilități de a se face publice metodele și mijloacele muncii de securitate, cazuri aflate în lucru, alte date și aspecte nedestinate publicității.

Indiferent de metoda aleasă pentru popularizarea legislației din domeniul apărării secretului de stat sau pentru pregătirea contrainformativă, asemenea acțiuni trebuie temeinic pregătite și organizate, astfel încât să se asigure o eficiență maximă, o înțelegere aprofundată a dispozițiilor legale prelucrate, care să contribuie la înlăturarea neajunsurilor existente și să determine o mai puternică implicare a tuturor factorilor în apărarea cu fermitate a secretului de stat și respectarea normelor de stabilire a relațiilor cu străinii.

General-maior Gheorghe ZAGONEANU

ACTIVITATEA CADRELOR DE CONDUCERE PENTRU REALIZAREA UNUI CONTROL INFORMATIV EFICIENT ÎN LOCURI ȘI MEDII DATE ÎN COMPETENȚA APARATULUI DE INFORMAȚII INTERNE

I. Necesitatea realizării unui control informativ de securitate în locurile și mediile date în competența aparaturii de informații interne

După cum este binecunoscut, situația operativă de securitate este marcată în prezent de intensificarea activității serviciilor de spionaj, a cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare care au sporit, în mod periculos, acțiunile de diversiune ideologică și de denigrare, susținute în mod deschis de unele cercuri guvernamentale occidentale.

În acest context, aparatul de informații interne este chemat să-și facă simțită prezența în toate locurile și mediile date în competență, prin măsuri de securitate adecvate pentru cunoașterea, prevenirea și eliminarea faptelor ce pot afecta securitatea statului, puse la cale de elementele dușmănoase, acționând în spiritul documentelor de partid, al legilor țării, al ordinelor și programelor de măsuri ale Departamentului Securității Statului, precum și al celor elaborate de Direcția I, pe problemele din responsabilitate.

Din datele și informațiile ce le deținem rezultă că aspectele cu care se confruntă aparatul de informații interne sînt, în principal, emanația uneltirilor și actelor provocatoare puse la cale din exterior de cercuri și organizații reacționare, finanțate de guvernele unor state capitaliste, care au găsit ecou în țară la elemente cu concepții și preocupări retrograde, existente în locurile și mediile date în competență. Pe fondul propagandei furibunde ce se desfășoară, în mod deschis, îndeosebi prin intermediul postului de radio „Europa liberă”, dar și prin emisari cultici ori ai unor organizații reacționare, cadre și agenți ai serviciilor de spionaj, turiști, vizitatori etc., sînt încercări tot mai insistente de a contacta elemente din preocuparea aparatului de informații interne pentru a le incita la acțiuni anarho-protestatere, disidente, de nesupunere, pentru emigrare sau de părăsire ilegală a țării.

▲ Controlul informativ : căi și modalități de realizare

Pentru a răspunde dezideratului impus de conceptul de prevenire elaborat de comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aparatul de securitate trebuie să asigure cunoașterea, prevenirea și neutralizarea oricăror acțiuni ce pot aduce atingere securității statului în problemele, mediile, locurile și obiectivele date în competență. În acest sens, organele noastre desfășoară muncă de **control informativ**, care prezintă un complex de activități — executate sistematic prin toate mijloacele muncii de securitate — de căutare și obținere a informațiilor despre intențiile sau acțiunile unor persoane, în locuri și medii, în scopul cunoașterii permanente a preocupărilor elementelor din atenție, al urmăririi și previzionării evoluției situației operative și luării cu operativitate a unor măsuri de prevenire oportune și eficiente.

Controlul informativ are un rol ofensiv, asigurând avantaj de acțiune pentru organele de securitate în confruntarea cu elementele dușmănoase, deoarece prin analiza datelor obținute se pot desprinde concluzii cu privire la adevăratele intenții ale obiectivelor urmărite, permițându-ne, astfel, să organizăm în bune condiții dispozitivul de prevenție și neutralizare, în funcție de situația operativă din fiecare caz. Aceasta oferă garanția unor măsuri diversificate și eficiente, în concordanță cu cerințele conceptului de prevenire pentru etapa actuală.

Controlul informativ al organelor de securitate se compune din : supravegherea informativă, verificarea informativă și urmărirea informativă.

Acesta se realizează prin toate mijloacele muncii de securitate, locul prioritar ocupându-l rețeaua informativă care, judicios plasată, corect dirijată și permanent verificată, poate aduce contribuții de fond la cunoașterea, prevenirea și neutralizarea faptelor sau fenomenelor ce pot afecta securitatea statului.

Munca cu rețeaua vizează în principal următoarele aspecte :

- calitatea, structura și amplasarea rețelei informative în raport cu situația operativă existentă ;
 - stabilirea corectă a criteriilor pe baza cărora se hotărăște necesarul de recrutări ;
 - măsura în care rețeaua informativă rezolvă sarcinile cuprinse în planul de căutare a informațiilor ;
 - modul cum sînt folosite sursele cu posibilități în județe și în străinătate ;
 - eliminarea din rețea a celor fără aport informativ ;
 - felul în care se desfășoară activitățile de educare, instruire, dirijare și verificare a rețelei, care trebuie să constituie preocupări permanente ale ofițerilor, atât pentru sporirea volumului și calității informațiilor, cit și pentru rezolvarea operativă și eficientă a cazurilor aflate în lucru.
- La cunoașterea și stăpînirea situației operative un aport substanțial au și mijloacele speciale, folosite combinativ și pe momente operative.

II. Activitatea cadrelor de conducere pentru realizarea unui control informativ eficient în locurile și mediile date în răspunderea aparatului de informații interne

Pentru înțelegerea corectă a locului și rolului organelor de securitate în etapa actuală, un accent deosebit trebuie pus pe studierea documentelor de partid, în mod deosebit a cuvîntărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, care, referindu-se în nenumărate rînduri la activitatea noastră, a făcut sublinierea că se impune ca, sub conducerea organizațiilor de partid, să ne perfecționăm continuu munca, pentru a ne aduce o contribuție mai mare la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței și suveranității patriei noastre. În acest sens avem sarcina să lărgim și să perfecționăm legătura cu oamenii muncii, cu organisme democratice muncitorești-revoluționare, orientare materializată în Programul de măsuri al unității pe anul 1987. Concret, s-a prevăzut crearea și dezvoltarea legăturilor operative cu factori de răspundere sau persoane atașate, bine pregătite sub toate aspectele, care, instruite contrainformativ în mod corespunzător, să ne semnaleze rapid cînd situația cere sau cu ocazia întîlnirilor impuse de prezența noastră în locuri și medii din competență, aspecte de interes operativ pentru securitatea statului.

Cunoscînd temeinic documentele de partid, schimbările survenite în viața social-politică și economică ce au determinat mutații și în conștiința oamenilor muncii, cadrele de conducere au imprimat întregului aparat de informații interne, în baza ordinelor date, un stil de muncă dinamic, ferm și revoluționar în cunoașterea activității ostile desfășurate de elementele din baza de lucru, iar în planul măsurilor de prevenire s-a avut în vedere ca acestea să fie suple, discrete, pentru a nu crea cazuri-problemă sau a da posibilitatea unor aprecieri denigratoare din partea officinelor de propagandă din exterior.

Pentru a asigura controlul informativ în locuri și medii date în competență, cadrele de conducere trebuie să desfășoare activitate de previziune, planificare, organizare și control asupra muncii subordonaților.

În spiritul principiilor conducerii științifice, ca necesitate obiectivă a complexității problemelor cu care ne confruntăm, **previziunea**, atribut esențial al acesteia, presupune stabilirea tuturor variantelor posibile de evoluție a fenomenelor, a gradului de probabilitate a fiecărei variante care să facă posibilă alegerea celei cu eficacitate maximă.

Astfel, previziunea se realizează numai pe baza investigării științifice a faptelor și fenomenelor din competență și presupune cunoașterea temeinică a politicii partidului și statului nostru în toate domeniile, a hotărîrilor de partid, legilor și ordinelor ce ne reglementează activitatea, a problematicii cu care se confruntă organele de securitate, a situației operative din obiectivele, locurile și mediile date în răspundere.

Avînd această bază de date, cadrul de conducere le supune unul proces complex de analiză științifică și elaborează ipoteze asupra modului în care poate evolua situația operativă într-un caz, problemă sau fenomen. Este foarte important ca în elaborarea ipotezelor acesta să fie în permanent dialog cu subordonații, atît pentru a se consulta, cît și pentru a li se cere date în plus, menite să conducă la emiterea celei mai eficiente decizii, prin care în final să se realizeze prevenirea. De asemenea, pentru a putea previziona unele fapte sau fenomene este necesar să se pornească de la realitățile concrete ale situației operative, factorii obiectivi și subiectivi ce o influențează, condițiile interne și externe care o pot determina într-un anumit sens.

Strîns legată de previzionare este **organizarea muncii**, de asemenea atribut al cadrelor de conducere, prin care se urmărește stabilirea și aplicarea măsurilor ce se impun, în vederea realizării la cote de maximă eficiență a obiectivelor propuse. Activitatea de organizare are rolul de a realiza următoarele :

- funcționarea unitară a unui colectiv de muncă ;
- repartizarea sarcinilor și coordonarea îndeplinirii lor, în spiritul unui plan întocmit pe baza problematicii cu care se confruntă colectivul ;
- desfășurarea metodică și ordonată a întregii activități ;
- pregătirea temeinică a unei acțiuni ;
- asigurarea disciplinei și rigurozității în muncă ;
- exploatarea la maximum a posibilităților de care dispune fiecare executant și găsirea altora noi, inedite, care să ducă la obținerea unei maxime eficiențe ;
- folosirea capacității fiecăruia la locul de muncă (omul potrivit la locul potrivit) printr-un sistem adecvat de repartizare a sarcinilor și de apreciere a executării lor ;
- evitarea risipirii forțelor printr-o încărcătură corespunzătoare, în funcție de competența fiecărui lucrător.

Organizarea muncii asigură, astfel, condiții pentru realizarea sarcinilor și ordinelor ce le are de executat fiecare colectiv de muncă pe linia cunoașterii și prevenirii oricăror fapte sau fenomene ce pot aduce atingere securității statului. În același timp, printr-o activitate organizatorică corespunzătoare, cadrele de conducere prevăd priorități în planificarea sarcinilor, acordînd întietate executării ordinelor cu termen — analize prevăzute expres în ordinele de linie, în programele de măsuri ale Departamentului Securității Statului, în ordinele curente ale conducerii acestuia, în planurile de muncă —, precum și analiza informațiilor obținute și a situației operative în problemele din competență, ocazie cu care stabilesc :

- stadiul îndeplinirii sarcinilor din ordine, programe și planuri de muncă ;
- eficiența măsurilor de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte de natură să aducă atingere securității statului ;
- mutațiile survenite în situația operativă ;

— forme și metode de activitate ostilă folosite de elementele din atenție și măsurile ce se impun pentru neutralizarea lor ;

— calitatea rețelei informative, puterea de acoperire și penetrare a acesteia, în ce măsură rezolvă ea sarcinile din planul de căutare a informațiilor ;

— modul cum sînt folosite mijloacele speciale ale muncii de securitate etc.

În același timp, cadrele de conducere realizează analize pe cazuri, fapte și fenomene, stabilind măsuri eficiente de cunoaștere și prevenire. Pentru a obține efectul scontat, acestea trebuie să fie bine pregătite, operative, să se încheie cu concluzii practice, care să aducă îmbunătățiri de conținut controlului informativ. Rolul comandanților este nu numai de a veghea la respectarea ordinelor, dar și de a asigura executarea lor integrală, lucru ce se realizează prin **actul de comandă**, care presupune :

- să pretindă subordonaților îndeplinirea la timp a îndatoririlor, într-un climat corespunzător de ordine și disciplină ;
- să-i îndrume în activitatea practică, ajutîndu-i să găsească cele mai eficiente soluții ;
- să-și asume răspunderea totală și absolută asupra hotărîrilor luate.

Pentru realizarea acestor cerințe, conducătorul trebuie să cunoască nu numai obiectivele sau sarcinile ce le are de îndeplinit, dar și forțele cu care le execută, capacitatea, pregătirea și, nu în ultimul rînd, spiritul de dăruire, devotamentul subordonaților.

Ca să fie eficient, să răspundă cerințelor unei conduceri moderne, științifice, **actul de comandă** trebuie să țină seamă de următoarele :

Existența unui bun sistem de comunicații la scara întregului efectiv sau grup de lucru, prin care conducătorul înțelege pe alții și se face înțeles ;

Înțelegerea deplină a necesității motivării în transmiterea unei decizii, fapt ce-l determină pe șef să gîndească mult la aceasta, asigurînd pe de o parte nivelul calitativ al deciziei, iar pe de altă parte prezintă subordonaților suficiente argumente pentru a-i determina să o realizeze.

Este, ca să spunem așa, momentul psihologic hotărîtor, în a descătușa inițiativa, inteligența, spiritul de dăruire al acestora, obținîndu-se orientarea acțiunilor în sensul dorit.

Realizarea atributului de comandă în mod corespunzător la toate nivelurile ierarhice, pentru a se eșalona rațional deciziile ce se iau și a se aprecia corect implicațiile executării lor cu disponibilitățile existente la fiecare nivel.

În executarea atributului de comandă, comandantul (șeful) trebuie să apeleze la actul delegării de autoritate, mijloc deosebit de eficient pentru ridicarea calității muncii acestuia și a subordonaților. Înțelegîndu-se ca un raport personal între comandant și subordonat, prin care primul transferă celui de al doilea o parte din atribuțiile sale, delegîndu-i

astfel autoritatea necesară realizării la nivelul de exigență cerut și făcându-l responsabil pentru rezultatele ce le va obține. În problema delegării autorității este esențial să știe pînă la ce punct trebuie și poate să delege puterea sa de conducător către subordonații nemijlociți. Delegarea îl eliberează pe șef de unele sarcini pe care alții le pot face tot atît de bine și mărește eficiența actului de conducere, lăsîndu-i timp pentru celelalte atribuții: de a prevedea, organiza, coordona și controla.

Autoritatea nu se delegă în probleme ce ar putea avea consecințe grave în cazul că anumite probleme s-ar rezolva greșit. La fel, nu se poate delega dreptul de recompensare și pedepsire a subordonaților și nici de apreciere a acestora.

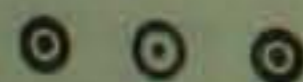
În delegarea responsabilității și autorității se impune să se aibă în vedere următoarele: definirea clară a responsabilităților și autorităților ce se delegă; autoritatea delegată este proporțională cu responsabilitatea încredințată și invers; persoana căreia i s-a delegat autoritatea răspunde numai în fața celui care i-a dat-o; delegarea de autoritate trebuie să fie însoțită de controlul folosirii ei.

În vederea unei delegări și descentralizări raționale, este necesar să se țină seamă de faptul că nu trebuie acordată autoritate și responsabilitate subordonaților dacă nu li se pot controla munca și deciziile. Cu cît sistemul de control este mai bine organizat, cu atît poate fi mai mare sfera delegărilor, crescînd răspunderea și inițiativa subordonaților.

□ Comandantul (șeful) trebuie să acorde o atenție deosebită selecționării și pregătirii cadrelor. Acestea se realizează printr-un complex de mijloace și metode, de la formele organizate — prin școli și facultăți, cursuri de reciclare, de pregătire politico-ideologică — la formele curente, în activitatea practică, prin studiu individual, prin munca desfășurată de organizațiile de bază.

Trebuie pus un accent deosebit pe pregătirea cadrelor pentru că, în final, ele sînt acelea care asigură realizarea controlului informativ de securitate în locuri și medii date în competența aparatului de informații interne.

Lt. colonel Elena MOCA

Cunoașterea și prevenirea stărilor de spirit negative în obiectivele economice. Măsuri de influențare pozitivă

In acest număr, la dezbateră pe tema enunțată participă tovarășul locotenent-colonel Ioan DEACONU, șeful Securității județului Dimbovița:

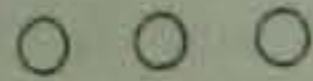
Poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obținut succese de importanță istorică pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării României spre comunism, realizînd programe de puternică dezvoltare economică a țării și de ridicare a nivelului de trai material și spiritual al tuturor oamenilor muncii.

Rezultate remarcabile s-au obținut și în direcția creșterii și dezvoltării conștiinței socialiste a maselor, a formării omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului în patria noastră, înarmat cu o concepție științifică înaintată despre lume și viață.

Asemenea tuturor cetățenilor patriei, oamenii muncii din economia județului Dimbovița urmează neabătut politica partidului și acționează cu elan și abnegație pentru realizarea obiectivelor și sarcinilor actualei etape de dezvoltare a patriei, desfășurîndu-și activitatea în ordine și disciplină, într-un climat de înaltă exigență și răspundere.

În calitate de activiști ai partidului într-un domeniu special care au, prin excelență, de îndeplinit misiuni politice, cadrele securității județene, prin mijloace și metode specifice, și-au adus o contribuție însemnată la înfăptuirea și promovarea politicii partidului, a intereselor oamenilor muncii. În mod firesc, o atenție prioritară s-a acordat problemelor economice, acționîndu-se permanent pentru însușirea și aplicarea neabătută de către întregul aparat de securitate a gândirii economice a comandantului nostru suprem, pentru prevenirea oricărui fapt, situații și fenomene ce ar putea împiedica buna desfășurare a activității de producție.

Ne preocupăm insistent pentru dezvoltarea discernământului politic și juridic, a spiritului militant, revoluționar al tuturor lucrătorilor de securitate, pentru a fi în măsură ca, în procesul analizei faptelor, să emită judecăți de valoare asupra datelor situației operative de moment, în deplin consens cu linia politică a partidului, ce călăuzește activitatea noastră specifică. În acest sens, la baza întregii pregătiri situăm aprofundarea operei de o inestimabilă valoare teoretică și practică a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a documentelor de partid, însușirea și aplicarea cu fermitate în activitatea noastră a programelor de măsuri, a ordinelor conducerii Departamentului Securității Statului, concomitent cu o temeinică cunoaștere a prevederilor legilor, a celorlalte acte normative, pentru a sesiza la timp orice tendințe de eludare a normelor de muncă prin care s-ar aduce atingere intereselor generale ale poporului.

Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență

Continuăm dialogul pe această temă cu tovarășul colonel Gheorghe DIȚA, șeful Securității județului Argeș :

Călăuziți permanent de ordinele, orientările și indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu privire la locul și rolul organelor de securitate în etapa actuală, în ansamblul măsurilor întreprinse pentru îndeplinirea acestor sarcini am acordat o atenție deosebită educării cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii noastre socialiste, intereselor poporului român.

Experiența dobîndită de la crearea aparatului de securitate pînă în prezent demonstrează cu prisosință că forța și tăria noastră de acți-viști ai partidului în domeniul securității statului, modul în care ne îndeplinim sarcinile și misiunile incredințate de a sluji cu credință și devotament partidul, patria și poporul sînt indisolubil legate de sprijinul și participarea nemijlocită a maselor populare, de conlucrarea permanentă și în toate împrejurările cu organismele democrației muncitorești-revoluționare.

Obținerea unei noi calități în întreaga activitate de prevenire, descoperire și lichidare a oricăror infracțiuni și a altor fapte antisociale de natură să aducă atingere securității statului — sarcină fundamentală ce se desprinde din Programul partidului, hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., din ordinele comandantului nostru suprem — implică în mod hotărîtor : dezvoltarea conlucrării organelor de securitate cu celelalte organe de stat, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, cu organizațiile de masă și obștești, cu masele largi populare ; aplicarea în practica muncii de prevenire a Decretului nr. 468/1975 privind unele măsuri de popularizare a legislației ; executarea, întocmai a sarcinilor ordonate pe această linie prin Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1987, prin ordinele și instrucțiunile de muncă.

Pentru înfăptuirea conceptului de prevenire în condițiile situației operative de securitate existentă în județul Argeș, al cărei specific este marcat de importante valori materiale, științifice, sociale și culturale

create în anii socialismului, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, de amplificare a relațiilor cu străinătatea, dar și de existența multor elemente cu antecedente politice sau penale reacționare, am urmărit ca, printr-o intensă activitate de pregătire contrainformativă și antiinfracțională a populației, să îndeplinim cerința majoră pusă în fața aparatului de securitate de către secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, potrivit căreia „pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase”.

Pentru sporirea eficienței muncii preventive, obiectiv aflat permanent în atenția conducerii securității județene, s-a pus un accent deosebit pe elementele de calitate ale acesteia, respectiv: organizare și planificare judicioase, diversificare, tematică și conținut concret, izvorite din problematica de securitate existentă în locurile, mediile sau obiectivele vizate de spionaj străin ori de elemente ostile. Prin acțiunile întreprinse am urmărit să contribuim, alături de alți factori educaționali, la dezvoltarea conștiinței revoluționare a cetățenilor, a vigilenței și combativității acestora, insistând ca măsurile întreprinse să răspundă nevoii de protejare a oamenilor muncii de acțiunile dușmănoase și influențele nocive din exterior, îndeosebi a unor categorii de persoane vizate de serviciile de spionaj sau organizații reacționare străine, pentru ca acestea să fie în măsură să sesizeze intențiile ostile ale dușmanului, să le respingă cu hotărâre și demnitate patriotică, să informeze și să sprijine organele de securitate pentru a da riposta cuvenită celor care atentează la cuceririle revoluționare ale poporului român, încercând să ponegrească orînduirea noastră socialistă, ori să prejudicieze în orice mod prestigiul și interesele patriei noastre.

De aceea, cu sprijinul comitetului și al organizațiilor de partid, s-au asigurat studiarea, aprofundarea și dezbateră temeinică de către toți lucrătorii a tezelor cuprinse în opera secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu privire la dezvoltarea și diversificarea conlucrării organelor de securitate cu organismele democrației muncitorești-revoluționare. Totodată, s-a militat pentru îmbunătățirea activității de popularizare a legislației, întărirea legăturilor cu oamenii muncii, cu toți cetățenii. În scopul menționat, în acțiunile de pregătire contrainformativă și antiinfracțională au fost angrenate cadre de conducere și ofițeri bine pregătiți, cu experiență. Cu sprijinul unităților centrale de profil, s-au realizat documentare, care au fost adaptate la specificul diferitelor categorii de personal muncitor, cărora le sînt prezentate și îmbogățite cu exemple concrete, eliminînd astfel conținutul lor teoretic și formal. Au fost elaborate și prezentate materiale cu conținut juridic-educativ, extrase din acte normative, precum și filme adecvate, realizate de Serviciul editorial și cinematografic al Ministerului de Interne.

Pentru atingerea scopului educativ-preventiv urmărit, s-au folosit forme diversificate de realizare, cum sînt: pregătirea contrainformativă și antiinfracțională individuală sau de grup; realizarea unor măsuri de neutralizare de către lucrătorii de securitate; informarea, după caz, a organelor locale de partid, a conducerilor unităților socialiste, a organismelor democrației muncitorești-revoluționare, precum și a altor organe de stat cu aspecte rezultate din evoluția situației operative sau tendințele de încălcare mai frecventă a unor acte normative, care le-au pus în dis-

cuția factorilor responsabili sau a colectivelor de muncă, ori au luat — în funcție de situație — măsuri educative, utilizînd în acest scop gazetele de perete sau stațiile de radioficare; prezența ofițerilor în locuri, medii, obiective și extinderea legăturilor acestora cu colectivele de oameni ai muncii; răspunsuri la întrebările cetățenilor și explicații în contactele directe cu aceștia; colaborarea cu organele de presă; prezentări de cazuri, mai ales în economie; expuneri cu reamintirea principalelor prevederi ce reglementează apărarea secretului de stat etc.

Astfel, conducerea securității a realizat periodic pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a conducătorilor unităților socialiste și, în mod repetat, a celor care sînt prezenți la activități de importanță excepțională, fac deplasări în străinătate ori participă la discuții sau tratative cu străini, în scopul protejării și apărării lor, pentru a preveni eventuala atragere la activități contrare intereselor statului român.

Tot individual, s-au realizat activități de pregătire contrainformativă și antiinfracțională cu alte categorii de persoane, cum sînt: cele aflate în atenția serviciilor de spionaj, asupra cărora se încearcă acțiuni de corupere, de racolare ori de influențare negativă; vizitatori de ambasade sau reprezentanțe străine acreditate în țara noastră; cadre de valoare ce lucrează în unități de cercetare și inginerie tehnologică ori au rude în străinătate; specialiști din domeniul întreprinderilor de comerț exterior ori care fac deplasări în străinătate în interes de serviciu sau particular; deținători de secrete care participă la acțiuni protocolare, discuții cu străini ori îi însoțesc pe timpul șederii acestora în obiective; conducători ai centrelor de calcul electronic unde se prelucrează date ce constituie secret de stat; personal muncitor care lucrează în puncte vulnerabile din obiectivele industriale ori au atribuții în comanda subunităților de gărzi patriotice, precum și cu alte categorii de personal muncitor.

Activitățile de pregătire contrainformativă de grup au cuprins numeroase categorii de cetățeni și au vizat în mod prioritar: asigurarea îndeplinirii ireproșabile a tuturor misiunilor de importanță excepțională; prevenirea, contracararea și neutralizarea acțiunilor de propagandă ostilă și de diversiune ideologică întreprinse de organizațiile, cercurile și grupurile reacționare din exterior, precum și de elemente autohtone; prevenirea actelor de sabotaj, diversiune ori subminare a economiei naționale și a altor fapte, fenomene sau evenimente de natură să aducă atingere securității statului în domeniul economic; prevenirea de pagube în activitatea de comerț exterior și promovarea intereselor economice ale R.S. România; apărarea riguroasă a secretului de stat; neutralizarea acțiunilor serviciilor de spionaj și ale organizațiilor extremist-teroriste din străinătate.

Spre exemplu, în baza concluziilor rezultate din analiza cauzelor care au generat reclamații cu privire la calitatea unor mărfuri exportate, ce evidențiau diferite neajunsuri în activitatea organelor de control, a fost informat Comitetul județean Argeș al P.C.R., care a analizat activitatea Inspectoratului județean pentru Controlul Calității Produselor și s-au reprelucrat principalele obligații legale ce revin acestui organ. Măsurile menționate s-au materializat neîntîrziat în implicarea plenară a organelor de control pe fluxul de producție, ceea ce a condus la reducerea considerabilă a reclamațiilor formulate de firmele partenere. În această direcție s-a înscris și instruirea împuterniciților vamali și a co-

misiilor de recepție-expediție a mărfurilor destinate exportului, atrăgându-le atenția să manifeste vigilență sporită în ceea ce privește încărcarea produselor respective în mijloacele de transport, prevenirea livrărilor necorespunzătoare calitativ sau incomplete, deprecierea mărfii pe timpul transportului ori imbarcarea unor persoane cu intenții de plecare frauduloasă din țară. Și această activitate s-a dovedit eficientă, prevenindu-se, într-un caz, expedierea către partenerii străini a unor mărfuri incomplete, iar în alte două livrarea unor produse în plus față de documentele de expediție.

Ca rezultat al pregătirii contrainformative și antiinfracționale, unii specialiști din cadrul Întreprinderii de Comerț Exterior AUTO DACIA Pitești, care s-au deplasat pentru tratative în străinătate, au reușit ca, în afara îndeplinirii mandatului încredințat, să combată unele acțiuni de natură să lezeze prestigiul țării noastre, să contracareze diferite activități de compromitere a autoturismelor românești pe unele piețe, să contribuie la promovarea intereselor economice ale statului român prin obținerea încheierii unor contracte la prețuri superioare indicatorilor de eficiență aprobați, să se extindă volumul de export cu unele firme și să influențeze realizarea unor acțiuni publicitare favorabile mărfurilor românești.

Un volum important de activități de pregătire contrainformativă și antiinfracțională s-a desfășurat în obiectivele economice. Exemplificativ în acest sens este și raportarea către Comitetul județean de partid Argeș a unor concluzii privind starea de legalitate la Combinatul Petrochimic Pitești, care evidențiază existența unui nivel ridicat al stării infracționale pe linia prevederilor Decretului nr. 400/1981, dar, mai ales, al sustragerilor de produse, prin mijloace improvizate, din instalații, parcuri de rezervoare sau de pe traseele tehnologice, situații ce creau pericolul producerii de evenimente cu consecințe deosebit de grave. Aceste concluzii au făcut obiectul unei dezbateri cu factorii de conducere din obiectiv și pe colective de muncă, măsuri ce și-au dovedit eficiența prin întărirea climatului de ordine și disciplină tehnologică.

Pe linia apărării cu fermitate a economiei naționale — în conlucrarea cu miliția, trupele de pompieri, organele de procuratură și de justiție — lucrătorii de securitate desfășoară multiple activități de popularizare a legii, respectiv: punerea în discuția colectivelor de muncă a celor care încalcă prevederile Decretului nr. 400/1981, comit infracțiuni sau abateri ce pot dăuna desfășurării normale a activității de producție ori se soldează cu pagube pentru economia națională; reperlucrarea actelor normative mai frecvent încălcate; organizarea de procese cu publicitate lărgită pentru infracțiuni de acest gen, precum și a unor acțiuni complexe pentru formarea și dezvoltarea opiniei publice față de cei care încalcă legea.

Exemplele prezentate evidențiază că activitățile de pregătire contrainformativă și antiinfracțională sînt eficiente și au o contribuție crescîndă la stăpînirea în mai bune condiții a situației operative. Aceste activități au contribuit ca, în toate obiectivele cu grad sporit de vulnerabilitate, numărul de infracțiuni și abateri pe linia Decretului nr. 400/1981 să se reducă cu peste 20%, iar într-un număr însemnat de unități nu s-au înregistrat asemenea fapte. Au contribuit, de asemenea, la spo-

rirea răspunderii în activitatea de producție, mai ales a celei destinate exportului.

S-a reușit, totodată, să se cunoască și să se combată preocupările necorespunzătoare ale unor persoane aflate sub influențe nocive exercitate din exterior, luîndu-se măsuri diversificate de prevenire. Spre exemplu, în urma unei activități de pregătire contrainformativă a colectivului de artiști plastici din municipiul Pitești, organele noastre au fost sesizate de un participant că „FANE”, artist plastic cu perspective, a fost căutat de unii străini, informație ce a permis inițierea de măsuri adecvate pentru apărarea acestuia. De asemenea, după o activitate de pregătire contrainformativă și antiinfracțională organizată într-o comună din județ, organele noastre au primit informații utile despre unii tineri fără ocupație, aflați sub influența nocivă a propagandei posturilor de radio străine, care erau preocupați să se constituie într-un anturaj cu scopul de a părăsi țara pe căi nelegale. Ca urmare a măsurilor combinate întreprinse, cei în cauză au fost determinați să renunțe la intențiile avute și sprijiniți să se încadreze în muncă, ori încredințați colectivelor de muncitori pentru influențare.

De asemenea, datorită pregătirii contrainformative adecvate, mai mulți cetățeni, care s-au deplasat ca turiști în străinătate, au respins în mod demn încercările făcute de unii transfugi români și cercuri reacționare de a-i determina să refuze înapoierea în țară ori să fie angrenați la activități de ponegrire a patriei.

Prin conținutul tematicii abordate, activitățile de pregătire contrainformativă și antiinfracțională desfășurate au contribuit la întărirea încrederii cetățenilor în organele de securitate, la creșterea receptivității oamenilor muncii față de atitudini contrare intereselor statului român, concepțiile retrograde ale unor autohtoni, manifestările de neglijență și alte fenomene păgubitoare pentru economia națională, pe care le sesizează operativ, contribuind nemijlocit la prevenirea și curmarea acestora.

În baza concluziilor desprinse din analizele periodice făcute de conducerea securității cu privire la eficiența acestei activități, există preocupare pentru îmbunătățirea și diversificarea formelor și metodelor de extindere a legăturilor cu masele largi populare, cu organismele democrației muncitorești, pentru a ne aduce o contribuție sporită la ridicarea conștiinței politice și juridice a maselor, înțelegînd că munca de prevenire este pe fond o activitate educativă. Desigur, avem în vedere că unele activități specifice nu au fost suficient de bine pregătite, nefiînd adaptate la nivelul și specificul mediilor cărora li s-au adresat — așa cum a fost cazul unor muncitori trimiși pentru lucrări în străinătate în anii trecuți, care au dovedit preocupări de căpătuială, ori s-au lăsat provocați de elemente infractoare, fiind necesară rechemarea lor în țară. De asemenea, nu trebuie uitată agresivitatea sporită cu care se acționează împotriva unor cetățeni români care se deplasează în străinătate — mai ales specialiști ce călătoresc în interes personal sau de serviciu în R.F.G. Toate acestea, împreună cu alte concluzii desprinse din analiza situației operative, de evoluția ei în problemele, locurile, mediile și obiectivele din sfera de competență, obligă la îmbogățirea conținutului materialelor prezentate, la conlucrarea mai strînsă cu organele democrației muncitorești-revoluționare, organizații de masă și obștești, cu alte organe de stat, cu colectivele de oameni ai muncii, pentru a da o ripostă fermă tuturor celor care

atentează la cuceririle revoluționare ale poporului român, pentru apărarea cetățenilor de influențele și acțiunile ostile desfășurate de serviciile de spionaj, organizațiile reacționare și elemente ostile din străinătate.

În întreaga activitate ne sînt călăuză orientările secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, care, în Raportul prezentat la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, atras atenția „să nu uităm nici un moment că mai continuă să se manifeste diferite concepții străine, mentalități ale vechii societăți burghezo-moșierești, că nu toți cetățenii au rupt definitiv cu mentalitățile și practicile din trecut, că, din păcate, acestea mai influențează chiar și unii tineri. În același timp, nu trebuie uitat că din afară continuă încă să pătrundă tot felul de influențe străine concepției noastre revoluționare despre lume și viață... Iată de ce este necesar să se intensifice activitatea de educare, de combatere hotărîtă a vechilor concepții, a influențelor care pătrund din afară”.

Securitatea

județului

Timiș

În spiritul sarcinilor rezultate din hotărîrile de partid, din cuvîntările tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, latura preventivă a muncii de securitate constituie și pentru lucrătorii aparatului securității noastre județene principala formă de realizare a politicii partidului în domeniul apărării securității statului.

În condițiile unei situații operative ce a evoluat dinamic și deosebit de complex, cadrelor noastre le revin noi și importante sarcini în direcția perfecționării și diversificării căilor, metodelor și mijloacelor specifice folosite în vederea asigurării unei eficiențe sporite activității de

DIN

EXPERIENȚA

NOASTRĂ

EFICIENȚA MĂSURILOR
DE PREVENIRE ÎN COMBATEREA
ȘI CONTRACARAREA ACȚIUNILOR
DE NATURĂ OSTILĂ

cunoaștere, prevenire și neutralizare a oricăror încercări de a aduce atingere orînduirii noastre socialiste, în conformitate cu concepția de muncă cuprinsă în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului.

Județul Timiș, prin particularitățile situației operative, are în competență medii, probleme, locuri și obiective de interes deosebit. Astfel: În Timișoara se află la studii peste 1400 studenți străini, 39 doctoranzi; activează 4 lectorate: două americane, unul francez și unul vest-german.

Situarea județului la limita vestică a țării face ca acesta să fie tranzitat anual de un număr mare de străini, care intră sau ies prin cele

trei puncte de control trecere a frontierei Stamora—Moravița, Jimbolia și Timișoara—Aeroport. Ca urmare a aceleiași amplasări geografice, anual sînt semnalate ori depistate un număr însemnat de elemente aventurieri din diferite zone ale țării, care încearcă să treacă ilegal frontiera cu scopul de a ajunge în diferite țări occidentale.

Existența unor obiective specifice, ca spre exemplu: Aeroportul internațional Timișoara, cu legături aeriene directe cu străinătatea, o aerobază utilitară, consulatul general al unui stat vecin, câteva lăcașuri ale cultului mozaic și altele fac ca județul nostru să stea în permanență și în atenția elementelor și organizațiilor extremist-teroriste.

Cele 5 institute de învățămînt superior, 6 institute de cercetări și 16 filiale, peste 70 de obiective economice cu sarcini de export și legături cu străinătatea reclamă sporirea responsabilității cadrelor noastre pe linia apărării secretului de stat în virtutea prevederilor Decretului nr. 408/1985, cit și a prevenirii livrării la export de produse necorespunzătoare calitativ sau cu întîrziere.

Subordonat scopului menționat, respectiv prevenirea oricăror fapte de natură ostilă, potrivit competențelor, s-a acționat prioritar pentru:

— completarea potențialului informativ și instruirea sistematică a acestuia cu sarcini pe profil în vederea creșterii volumului de informații pe baza cărora să se acționeze preventiv;

— culegerea de informații care să permită cunoașterea și contracararea încercărilor unor persoane din țară sau străinătate de a săvîrși fapte de natură să afecteze securitatea statului nostru;

— depistarea și lucrarea prin mijloace calificate, cu maximă operativitate, a elementelor care — prin conduită și atitudine ostile — sînt pretabile la acțiuni de natură protestatar-anarhică;

— identificarea persoanelor care pregătesc sau încearcă să pună la cale acte suspecte de diversiune, sabotaj ori de subminare a economiei naționale;

— cunoașterea comportării elementelor aflate în atenția noastră, în scopul depistării celor care acționează ostil, precum și a celor potențial periculoase;

— culegerea de date și informații referitoare la străini, în vederea identificării celor cu preocupări dușmănoase, indiferent dacă aceștia acționează în interiorul sau în afara țării.

Ca urmare a măsurilor de securitate întreprinse, printr-o gamă diversificată de metode și procedee și dezvoltînd colaborarea cu organele democrației muncitorești-revoluționare, am reușit să prevenim stări de pericol în obiectivele economice cu grad sporit de vulnerabilitate, în mod deosebit în cele cu profil de chimie, situații de natură a periclita siguranța traficului feroviar, deficiențe în activitățile de export și altele.

Au fost de asemenea prevenite încercări de evaziune pe cale aeriană, rutieră ori prin trecerea peste fișie prin călăuzire, acțiuni cu caracter așa-zis protestatar, activități și manifestări naționalist-germane și naționalist-iredentiste maghiare, acțiuni dușmănoase sub acoperire religioasă, precum și alte încercări ostile din partea unor persoane cu sau fără antecedente politice sau penale.

Din multitudinea și complexitatea măsurilor preventive întreprinse, exemplificăm următoarele:

⊙ Destrămarea unui anturaj format din 8 tineri, elevi la diverse școli din municipiul Timișoara, inițiat de „Tudor”, de 17 ani, de la Școala profesională UCECOM, sub influența unei turiste vest-germane, cu domiciliul în Berlinul occidental, adeptă a curentului decadent „Punk”.

Cunoscîndu-l pe „Tudor” în perioada cît a stat pe litoralul românesc, turista vest-germană a cultivat relații cu sus-numitul, în scopul atragerii lui la activități potrivnice statului nostru.

Cu acest prilej, cea în cauză, sub pretextul unei lipse de drepturi pentru tinerii din țara noastră, l-a îndemnat pe „Tudor” să treacă la întreprinderea unor acțiuni de organizare a simpatizanților acestui curent după modelul practicat în Occident, promițîndu-i totodată că îl va mai vizita.

Venită ulterior pe raza municipiului Timișoara, a evitat sistematic locurile de cazare oficiale, stabilindu-și reședința la sus-numitul, și a încercat să acorde sprijin unor tineri pentru a se constitui în anturaje și grupări „Punk”. În acest sens, prin intermediul lui „Tudor” a polarizat în jurul ei încă 7 tineri cunoscuți cu o atitudine necorespunzătoare față de procesul de învățămînt, cărora le-a dat materiale publicitare, casete cu muzică și alte obiecte specifice curentului decadent menționat, iar în discuțiile purtate cu aceștia s-a manifestat ostil la adresa sistemului social-politic din țara noastră, instigîndu-i la nesocotirea legilor, tulburarea ordinii și liniștii publice, consum excesiv de alcool, emigrarea ori trecerea frauduloasă a frontierei.

Acționîndu-se pentru prevenirea săvîrșirii unor acte sau fapte ostile, s-a procedat la destrămarea anturajului prin măsuri specifice de securitate. Au fost informate organele locale de partid și Comitetul municipal U.T.C. care, prin factorii educaționali, au acționat pentru încadrarea acestora într-un comportament conform cu normele de conduită prevăzute de legislația noastră și prevenirea unor manifestări similare. Cetățenei vest-germane i s-a întrerupt șederea în țară, fiind inclusă pe lista persoanelor indezirabile.

⊙ S-a procedat, de asemenea, la destrămarea unui anturaj format din 10 tineri între 15 și 22 ani, majoritatea cu domiciliile în comuna Dumbrăvița, județul Timiș, despre care au fost obținute informații că intenționau să organizeze trecerea ilegală a frontierei, în grup, pentru a ajunge într-o țară occidentală.

Luîndu-se cu operativitate măsuri de verificare și documentare a cazului, s-a stabilit că cei în cauză se întîlneau cu ocazia unor activități organizate de tinerii din localitate, ori la domiciliile lor, prilej cu care inițiatorii principali, 3 elemente animate de spirit aventurier, cu o educație precară și scăpați de sub controlul părinților, cît și pe fondul unor influențe nocive exercitate de unii străini aflați în vizită la rude, au polarizat în jurul lor și au determinat și pe ceilalți să accepte să treacă ilegal frontiera.

Și în acest caz s-a acționat de îndată pentru zădărnicierea intențiilor preconizate, inițiatorii fiind avertizați, iar ceilalți dați în grija facto-

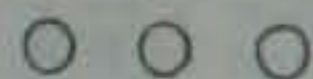
★
Măsurile preventive întreprinse și-au dovedit eficiența, în sensul că de la începutul anului și până în prezent nu ne-am confruntat cu evenimente deosebite pe raza județului, așa cum am avut în anii anteriori. Analizând însă în mod critic și autocritic activitatea noastră pe această linie, trebuie să recunoaștem că mai persistă unele neajunsuri care au făcut obiectul unor analize la nivelul conducerii securității pentru a fi remediate în totalitate.

Astfel, a rezultat faptul că mai sînt locuri și medii insuficient asigurate informativ, consecința acestora fiind necunoașterea din timp a unor fapte și fenomene negative. Pe fondul acestor neajunsuri ne-am confruntat cu organizarea de evaziuni, în grup, refuzuri de înapoiere în țară, livrarea unor mărfuri necorespunzătoare sau cu întârziere la export ș.a.

În unele cazuri, chiar dacă aspectele respective au fost cunoscute în timp util, măsurile preventive întreprinse au fost timide sau ineficiente.

În lumina prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1988, ale noilor instrucțiuni în acest domeniu, vom acționa de așa manieră încît măsurile noastre preventive să fie întreprinse la momentul cel mai potrivit și să aibă maximum de eficiență.

Colonel Traian SIMA

URCIORUL NU MERGE DE MULTE ORI LA APA !

Sămînța nu sare departe de fruct, iar în condiții favorabile poate chiar să incolțească. Această zicală se adevărește și în cazul lui **M. Eugen**, inginer electronist la I.P.E.P. Bacău.

Insul în cauză, trecut, ca și alții, prin faimoasele ședințe cu „mante” ale „Meditației transcendente” (cunoscută organizație de diversiune și spionaj cu sediul în Elveția), susținător îndrăjit al lui **Bivolaru Gregorian** * din București (alt inițiat în tainele amintitei „Meditații...”, autoavansat apoi la titlul de „guru” autohton pentru a continua dezavuatele practici obscure, de data aceasta sub acoperirea de „gimnastică psihosomatică”), nu a învățat nimic din avertismentele administrate de organele de securitate, deși, prin declarațiile date, se angaja să renunțe definitiv la astfel de preocupări nocive, antisociale.

Stabilit la sfîrșitul anului 1986, prin repartitie guvernamentală, în frumosul oraș de pe Siret, proaspătul inginer, crezînd că pe meleagurile natale va fi protejat de zeița Fortuna, și-a propus să continue, sub aparență de legalitate, migălos aranjată, „opera” mentorilor săi. Numai că, „tactica” cutezătorului „șaman” de a organiza, sub formula disimulată a unui așa-zis curs de gimnastică integrală, un cerc de inițiere în ritualuri yogine și alte practici cu iz metafizic, iar pentru el și cu beneficii pecuniar-erotice, s-a soldat cu un eșec previzibil, cu toate că, timp de cîteva luni de zile, reușise să prindă în laț multe elemente vulnerabile, în majoritate tineri, cu pregătire superioară — studenți, ingineri, chiar și un judecător.

Perseverența sau mai bine zis fanatică acțiune ilegală s-a lovit însă de vigilența unor cetățeni — unii avizați, iar alții afectați —, precum și de operativitatea organelor de securitate care, cu sprijinul organelor de partid locale și al colectivelor de oameni ai muncii, au descoperit-o, documentat-o și neutralizat-o într-un timp relativ scurt.

Lucrat prin „D.U.I.”, cazul în spetă a fost finalizat în luna septembrie a.c. de către Serviciul II din cadrul Securității județene Bacău, în cooperare cu alte unități din aparatul central.

* Caz prezentat în „Securitatea” nr. 3/1985.

La început au fost informațiile

Sursa „G“, la 15 aprilie a.c., semnala că, după o perioadă de acomodare la locul de muncă, pe **M. Eugen** a început să nu-l mai intereseze așa de mult activitatea profesională; manifesta, în schimb, preocupări exagerate pentru organizarea unui curs de „medicină recuperatorie“, domeniu în care nu avea nici autorizație, nici competență.

Șase zile mai târziu, „**Jianu**“, subofițer la o unitate a Inspectoratului județean al Ministerului de Interne — Bacău, raporta:

„... numita „**J.A.**“, subingineră la I.P.E.P. din localitate, nora mea, este atrasă într-un grup de persoane condus de inginerul **M. Eugen**, de la aceeași întreprindere, care a organizat cursuri de gimnastică integrală în sala de sport a unui liceu din orașul Bacău, după care unii cursanți se regrupau la locuința acestuia, unde s-ar închina la ... lumină. Din grup ar face parte circa 30 de persoane.

După ce a intrat în anturajul respectiv, nora mea nu permitea să i se mai pună întrebări, a devenit izolată, nu mai participa la programele artistice de la casa de cultură, unde cînta la vioară, bea apă cu sare și mîncă numai crudități, părăsește uneori locul de muncă, a slăbit, iar în ultima vreme amenință că va divorța, deși are un copil mic; este din ce în ce mai absentă, mai înstrăinată ș.a. ...”

„Se pare — menționa o persoană de sprijin — că **M. Eugen** intenționează să organizeze la sala de gimnastică a întreprinderii un cerc de yoga și că ar avea legături pe această linie cu diferite persoane din București, unde a urmat cursurile Institutului Politehnic.“

La dosar — piese edificatoare

Semnalările amintite, dar, mai ales, „S.O.S.“-ul venit din partea lui „**Jianu**“ au stat la baza deciziei ca, în vederea prevenirii unei activități ostile, numitul **M. Eugen** să fie luat în urmărire informativă.

Printr-un complex de măsuri specifice (verificări în evidențe, investigații la domiciliu și la locul de muncă, dirijarea unor surse cu posibilități, inclusiv infiltrarea unui informator în grupul menționat, utilizarea — pe momente operative — a mijloacelor speciale, efectuarea de percheziții secrete ș.a.) s-a intrat în posesia unor date și informații din care rezulta, fără echivoc, faptul că **M. Eugen** se angajase într-o activitate antisocială, nocivă. Astfel:

— între anii 1982—1984, **M. Eugen**, în timp ce era student la Institutul Politehnic din București, a condus, clandestin, un grup cu preocupări și practici de nuanță hindusă, constînd dintr-o variantă yoga cu aplicații erotice — „Tantra-Yoga“, difuzînd, totodată, materiale de propagandă mistico-religioasă și pornografice;

— după aproximativ șapte luni de la repartizarea lui la actualul loc de muncă, sprijinit fiind de directorul întreprinderii și de mama sa, inspector cu probleme de știință și tehnică la Inspectoratul de învățămînt din Bacău, a obținut aprobarea conducerii Liceului „**Lucrețiu Pătrășcanu**“

pentru a folosi sala de sport în vederea desfășurării cursului de „gimnastică integrală“;

— ca să confere aparență de legalitate cursului respectiv, într-un articol intitulat „O inițiativă valoroasă“, afișat la gazeta de perete a întreprinderii, anunța „oamenii muncii“ că: 1) ...extinderea pe scară largă a terapiilor naturale constituie o orientare a Ministerului Sănătății, în conformitate cu obiectivele O.M.S.; 2) acțiunea era organizată sub egida organizațiilor U.T.C. și de sindicat din întreprindere. Prin aceasta, în mod voalat, **M. Eugen** a încercat să scape de prevederile Hotărîrii nr. 1253/27.08.1982 a C.N.E.F.S. București, prin care erau interzise cercurile cu profil yogin;

— în perioada decembrie 1986 — septembrie 1987, exploatînd abil credulitatea și curiozitatea unor persoane cu fisuri în educație și cultură, a reușit să racoleze la activitățile pe care le conducea 40 de elemente, în majoritate intelectuali, cărora, prin exerciții fizice și literatură dată spre studiu — se înțelege că, în primul rînd, cu caracter ocult — le promitea fortificarea fizică și sexuală, precum și vindecarea unor maladii;

— sub pretextul efectuării unor cheltuieli necesitate de întreținerea sălii de gimnastică și de unele „tratamente“, a perceput, lunar, cîte 50 de lei de persoană — cu toate că sala fusese pusă la dispoziție gratuit;

— periculosul diletant își arogase calitatea de medic curant, inclusiv în probleme de nutriționism, obstetrică și ginecologie, amenințînd, prin „terapiile“ aplicate, integritatea psihofiziologică a amăgiților „beneficiari“;

— practicile hinduse de la domiciliu degenerau în ședințe spiritualiste și porno, soldate cu grave dereglări psihosociale în comportamentul participanților, inclusiv cu atitudini antisociale, de rupere de valorile politice, sociale și morale promovate de partidul și statul nostru, absentarea de la locul de muncă și nerealizarea sarcinilor de producție;

— existau intenții și preocupări evidente de „ungere“ în tainele „meseriei“ a noi discipoli care să-i continue și extindă pernicioasa „operă“, el urmînd să se deplaseze, în același scop, în alte localități din țară.

Stop practicilor antisociale, nocive

Pentru un asemenea moment, organele de securitate erau pregătite. Unul din obiectivele muncii informativ-operative desfășurate în baza unor planuri de măsuri clare, bine orientate, și a analizelor periodice la conducerea securității îl constituise și documentarea complexă a activității ilegale, antisociale a lui **M. Eugen**. Între altele:

— prin contactarea unor persoane din anturajul lui **M. Eugen**, care au realizat adevăratul caracter al cercului condus de respectivul, au fost obținute declarații care învederău pericolozitatea socială a acestor activități, realizîndu-se, totodată, și o activitate de influențare pozitivă a celor în cauză;

— fuseseră identificate și verificate toate persoanele care participau la cursul organizat de **M. Eugen**, stabilîndu-se gradul de implicare și răspundere al acestora;

— prin perchezițiile secrete de la domiciliul obiectivului și de la sala unde se desfășurau activitățile amintite și fotodocumentare au fost fixate materialele utilizate în procesul desfășurării activităților ilegale semnalate;

— în ziua de 10 septembrie 1987, în baza aprobărilor eșaloanelor competente, s-a organizat, sub acoperirea organelor de miliție, prinderea în flagrant a persoanelor care, sub conducerea lui **M. Eugen**, desfășurau activități yogine. Cu acest prilej, în scop de documentare au fost făcute fotografii, confiscându-se, totodată, diverse materiale compromițătoare: literatură „yoga”, schițe, lecții teoretice care învederău fundamentele mișcării yoga, în totală contradicție cu exercițiile de gimnastică medicală, un radiocasetofon, casete și benzi magnetice utilizate în cadrul acestor programe, tabele cu semnăturile privind perceperea de la membrii grupului a unor sume de bani ș.a.

Ca urmare, cu aprobările de rigoare, la aceeași dată s-a trecut la finalizarea cazului, luându-se următoarele măsuri:

■ Definitivarea cercetărilor pe linia organelor de miliție și trimiterea în judecată, sub stare de arest, a lui **M. Eugen**, învinuit de săvârșirea infracțiunii de înșelăciune și exercitare fără drept a unei profesii prevăzută de art. 215 și 281 C.p.;

■ Amendarea contravențională, potrivit Decretului nr. 153/1970, pe linia organelor de miliție, a unui număr de 8 elemente, prinse în flagrant în ziua de 10 septembrie 1987;

■ Aplicarea de avertismente milițienești unui număr de 27 persoane care au luat parte la activitățile în cauză;

■ Informarea organelor de partid locale în cazul a 5 persoane, membri P.C.R., care au participat la unele ședințe „yoga”, în vederea dispunerii de măsuri;

■ Informarea Comitetului de partid județean cu privire la lipsa de vigilență și ușurința de care au dat dovadă conducerea I.P.E.P. Bacău, respectiv directorul acesteia, de a aproba înființarea cursului de „gimnastică integrală”, precum și a Inspectoratului de învățământ județean în legătură cu fapte de aceeași natură ale directoarei Liceului „Lucrețiu Pătrășcanu” de a pune sala de gimnastică la dispoziția lui **M. Eugen**;

■ După pronunțarea sentinței, cercetarea de către organele de securitate, sub acoperirea celor de miliție, a lui **M. Eugen** asupra legăturii întreținute cu **Bivolaru Gregorian** și alte persoane pe linia activităților incriminate și sesizarea datelor de interes operativ organelor interesate.

Sentință

În ziua de 6 octombrie a.c., numitul **M. Eugen** a fost judecat și condamnat cu executarea pedepsei în penitenciar.

Un loc bun pentru alt fel de meditații...

CÎTEVA CONCLUZII

1. Indiferent de nuanțele și formele pe care le îmbracă, la un moment dat, fenomenul sectelor moderne, iar în cadrul lor așa-zisul curent hynduist, trebuie cunoscut în toate manifestările lui și contracarat corespunzător;

2. Avertizând unele elemente înrăite, fanatice, nu înseamnă automat că acestea au și tras învățăminte necesare și că nu mai recidivează. De aici, necesitatea supravegherii lor continuu și controlarea eficienței măsurilor specifice întreprinse;

3. Cunoașterea evoluției atitudinii și comportamentului unor astfel de persoane impune o cooperare strinsă cu toți factorii responsabili. În cazul prezentat, dacă Securitatea județeană Bacău ar fi fost informată de Securitatea municipiului București că, începând cu sfârșitul anului 1986, **M. Eugen** — cunoscut că încă de când era student a participat la ședințele „Meditației transcendente”, iar apoi devenind adept al lui **Bivolaru Gregorian** — a fost repartizat să lucreze la I.P.E.P.—Bacău, activitățile nocive ale acestuia ar fi fost prevenite și neutralizate cu mai multă operativitate și în alt fel de condiții operative;

4. Recidivele semnalate și, de asemenea, îngrijorătoarea ușurință cu care o serie de persoane, în majoritate cu pregătire universitară, cad victime unor șarlatani de genul lui **M. Eugen**, evidențiază serioase minuscule pe linia educației ateiste și cultural-științifice a populației, inclusiv din punctul de vedere al pregătirii contrainformative și antiinfracționale;

5. O rețea de informatori bine pregătiți și o bună bază de sprijin în rîndul oamenilor muncii s-au adevărit a fi de un sprijin real în identificarea și semnalarea aspectelor de competența organelor noastre;

6. Operativitatea în verificarea și exploatarea informațiilor, analiza periodică a stadiului situației operative din D.U.I., raportarea eșaloanelor superioare a situației concrete și a măsurilor întreprinse, cu obținerea aprobărilor necesare — așa cum s-au desfășurat lucrurile în acest caz — garantează realizarea obiectivelor propuse: prevenire, documentare, neutralizare;

7. Cooperarea Securității județene Bacău cu direcțiile I și a VI-a, precum și cu miliția și procuratura județene au asigurat o bună bază de cunoaștere, documentare și acționare operativă, în conformitate cu prevederile ordinelor și instrucțiunilor de muncă.

Lt. colonel Dumitru DĂNĂU

SENTINȚA PE MĂSURA FAPTELOR...

La 2 aprilie 1975, prin sentința nr. 32, Tribunalul militar teritorial București, deliberând în secret asupra acțiunii penale privind pe inculpații „Adrian”, „Șaibă” și „Biro”, cu unanimitate de voturi, în numele legii a hotărât:

— „Adrian”, inginer chimist, cetățean român, a fost condamnat la moarte cu confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de subminare a economiei naționale, la 10 ani închisoare pentru infracțiunea de divulgare a secretului care periclitează securitatea statului, 6 ani închisoare pentru infracțiunea de divulgare a secretului economic și la 5 ani închisoare pentru infracțiunea de nerespectare a regimului privind mijloacele de plată străine.

Condamnatul va executa pedeapsa cea mai grea;

— „Șaibă” și „Biro”, comercianți străini, procuriști la o firmă occidentală, au fost condamnați, primul la 10 ani închisoare pentru instigare la infracțiunea de subminare a economiei naționale, iar al doilea la 10 ani închisoare pentru instigare la divulgarea secretului care periclitează securitatea statului.

Prin sentința respectivă a fost finalizată și acțiunea informativă „Adrian”, în care și-au adus contribuția calificată ofițerii colectivului „Chimie” din cadrul Securității municipiului București și despre care relatăm în continuare...

Totul a început de la următoarea semnalare: în luna octombrie 1972, sursa „Farcas”, dirijată pe lângă „Adrian”, inginer, în vîrstă de 60 ani, șeful laboratorului „Tehnica aplicării lacurilor și vopselelor” din cadrul Întreprinderii „Policolor”, aflat în baza de lucru a dosarului de obiectiv ca fost condamnat la 12 ani muncă silnică pentru complicitate la subminarea economiei naționale, a informat că acesta comercializa la locul de muncă bijuterii din aur și alte obiecte de proveniență străină.

În baza semnalării menționate și a altor materiale din care rezulta că „Adrian” cunoștea date secrete din afara sferei lui de activitate și înțelegerea, de asemenea, relații neoficiale cu cetățeni austrieci de la o firmă din această țară, cărora era posibil să le furnizeze informații, s-a dispus luarea în lucru prin „D.U.I.” a respectivului și a legăturilor lui.

Aprofundîndu-se verificările asupra celui în cauză, au rezultat următoarele:

— „Adrian”, în anul 1930, s-a înscris la Politehnica din Cehoslovacia, iar un an mai tîrziu la Institutul Politehnic din Viena. După 4 ani, întrerupînd studiile, s-a angajat la Întreprinderea de lacuri „Standard” din Timișoara, reluîndu-le în anul 1937 la Institutul Politehnic din Budapesta, cursuri fără frecvență. În anul 1940 a obținut titlul de inginer chimist.

Neplătind impozitul, în calitate de coproprietar la mai multe întreprinderi cu capital străin, a stat în atenția poliției de siguranță (1940—1944).

În anul 1945 era luat în evidența Serviciului Secret de Informații pentru legături suspecte în rîndul funcționarilor legațiilor argentiniană și britanică la București. De asemenea, la manifestația oamenilor muncii de la 1 Mai 1947, respectivul a fost prins în flagrant în timp ce filma coloanele oamenilor muncii în orașul Brașov, la cererea și cu aparatul secretarului Legației Argentinei la București.

Dar activitatea lui suspectă nu se oprea aici:

— în anul 1948, intră în Francmasonerie cu adeziune și jurămint, fiind numit membru de gradul 3 în loja „Umanitatea”; în anul 1949, după pierderea poziției de acționar la mai multe întreprinderi cu capital străin, deținînd funcția de șef serviciu la Centrocoop, a facilitat importul de coloranți de la o firmă elvețiană contra unui comision de 1% din valoarea contractelor;

— în anul 1960 a fost arestat și condamnat pentru complicitate, în grupul „Donath”, la săvîrșirea infracțiunii de subminare a economiei naționale;

— în cadrul Întreprinderii „Policolor”, „Adrian” desfășura și activitate de cercetare, fiind autorul mai multor invenții și inovații, la care lua drept coautori — pentru a-și înlesni brevetarea — persoane cu funcții de conducere din întreprindere;

— cunoștea o serie de date secrete din domeniul de specialitate, la care, practic, nu avea acces, și putea da detalii precise cu privire la diferența dintre unele rețete importate pentru fabricarea de produse chimice (lacuri și vopsele) și cele realizate în România ș.a.

În acest context, în vederea eliminării posibilităților lui „Adrian” de a mai intra nemijlocit în posesia unor date și informații cu caracter secret, inclusiv de a participa și la tratative cu străini, s-au dispus scoaterea lui din funcția de conducere și urmărirea îndeaproape, prin măsuri specifice, a comportării respectivului — la serviciu și în afara acestuia.

Cu acest prilej, au rezultat:

— pentru a-și asigura accesul la datele și informațiile privitoare la mersul tratativelor cu diverși parteneri străini, „Adrian” a pus la dispoziția noului șef fișetul personal, avînd, astfel, posibilitatea lecturării agendei de lucru a acesteia;

— într-una din zile, l-a contactat la București pe reprezentantul unei firme vest-germane, căruia i-a dat o scrisoare cu rugămintea de a o

depune într-o cutie poștală din Viena. Acesta însă, din prevedere, înainte de a ajunge la frontieră, a desfăcut plicul și, constatând că în el se aflau informații privind derularea unor contracte ale Ministerului Industriei Chimice, l-a „distrus“;

— întreținea relații suspecte atât cu „Șaibă“ și „Biro“ de la firma austriacă „VIANOVA“, ce furniza statului nostru materii prime pentru lacuri și vopsele, cât și cu comercianți de la firma vest-germană „BASF“, cu același profil, de la care ar fi urmat să primească un comision de 20% din valoarea contractelor pe care intenționau să le încheie cu România;

— la o percheziție secretă efectuată în camera de la hotelul unde era cazat „Șaibă“, au fost găsite însemnări ce purtau ca titlu „Diverse informații „Z.Z.“, cu referire la: necesarul de import al României; posibilități de export; parteneri străini de afaceri; cantități contractate; prețuri; capacități de producție; preocupări pe plan științific și realizarea a noi tipuri de rășini; măsuri organizatorice în ramura chimiei ș.a., unul dintre rapoartele înaintate firmei intitulându-se chiar „Despre situația României în noua organizare descentralizată“.

De asemenea, în jurnalul lui „Șaibă“ figura și însemnarea „... l-am întâlnit pe „Z.Z.“ la orele 17,30, care mi-a răspuns la întrebările puse și i-am înmănat apoi medicamentele și bunurile cerute“.

În legătură cu cele relatate, sura „A.S.“, care se bucura de încrederea lui „Șaibă“, a confirmat că: unele date ce au fost divulgate de „Adrian“ reprezentantului firmei „VIANOVA“ au fost folosite de străin pentru contracararea intereselor Întreprinderii „Policolor“ de a obține unele produse cu caracteristici superioare față de cele existente la acea dată, ori de a tergiversa realizarea în țara noastră a unor lacuri echivalente cu cele aduse din import.

Acest din urmă fapt este confirmat și de o scrisoare a lui „Șaibă“, expediată Centrului de cercetări din Gratz—Austria, găsită în agenda de lucru, în care, în problemele solicitate de partea română indica „adop-tarea unei tactici de tergiversare“.

Materialele obținute în procesul urmăririi informative au atestat că „Adrian“ a intermediat și alte afaceri cu firme străine, în schimbul cărora a primit, desigur, comisioane. O parte din aceste sume le-a dat sub formă de cadouri în obiecte și medicamente unor persoane cu funcții de conducere din întreprindere.

La rîndul lor, informatorii „Romulus“ și „Ene“ au comunicat că „Adrian“ dispunea la firma „VIANOVA“ de valută provenită din afacerile încheiate, iar faptul că avea un cont la firmă a fost întărit și prin aceea că respectivul a dat unor persoane, care se deplasau în străinătate, mesaje scrise și semnate cu pseudonimul „Zaharias“, pentru a obține valută de la „rudele sale“, primind în țară, în schimb, contravaloarea în lei.

Edificatoare în acest sens a fost și situația în care „Adrian“ l-a folosit pe informatorul „Ene“ pentru a-și transfera din Austria în R.F. Germania suma de 10.000 D.M. Acestuia i-a dat un plic pentru a-l pune la poștă pentru R.F. Germania. În conținutul scrisorii îl informa pe destina-

tar că va primi 10.000 D.M. și îi cerea confirmarea intrării în posesia valutei prin expedierea unei vederi cu imaginea unei biserici și un text banal.

La rîndul său, „Șaibă“, în rapoartele trimise conducerii firmei sale, menționa că datele obținute pentru asigurarea succesului în afacerile cu partea română provin de la sursa „Z.Z.“.

În vederea stabilirii persoanei care în documentele străinului era numită „Z.Z.“, s-au întreprins un complex de măsuri informativ-operative ale căror rezultate, coroborate, au condus la concluzia că persoana în cauză nu putea fi alta decât „Zaharias“, alias „Adrian“.

De altfel, și mențiunea din rapoartele străinului, potrivit căreia „a fost condus la aeroport de „Z.Z.“ cu mașina personală, cu care prilej i-a furnizat și informații“, a întărit această convingere, cu atât mai mult, cu cât filajul a identificat mașina, constatând că cel care o folosea în ziua respectivă nu era altul decât „Adrian“.

În acest stadiu, Securitatea municipiului București, care avea cazul în lucru, a trecut operativ la documentarea activității ostile desfășurate de „Adrian“ și reprezentantul firmei „VIANOVA“, în vederea curmării acestora și recuperării prejudiciilor cauzate economiei naționale.

Pentru a neutraliza activitatea lui „Adrian“ și „Șaibă“, în situația când nu se întrevădeau alte posibilități de probare a faptelor infracționale comise de cei doi, s-a recurs la o combinație informativă.

În acest scop, cu aprobarea conducerii Ministerului de Interne, documentele fotocopyate cu prilejul perchezițiilor secrete în camerele de hotel au fost trimise, „din partea unui străin“, Centralei Industriale de Medicamente, forul tutelar al Întreprinderii „Policolor“. În plicul expediat se afla și un text anonim în care conducerea centralei era atenționată asupra practicilor ilegale ale reprezentanților firmei „VIANOVA“ în relațiile comerciale cu partea română, respectiv — culegerea de date și informații secrete cu caracter economic. Din conținutul anonimei se desprindea și ideea că o firmă concurentă nu poate pătrunde pe piața românească din cauza menționatei firme, care ar fi sprijinită de un cetățean român să-și vîndă avantajos produsele în țara noastră.

Rezultatul a fost cel scontat.

Astfel, la 14 ianuarie 1974, organele de securitate au fost sesizate oficial de Centrala Industrială de Medicamente că pe adresa acesteia a sosit un plic, expediat din R.F. Germania—München, al cărui conținut ar putea prezenta interes pentru securitatea statului. În plic — se menționa în sesizarea trimisă de conducerea centralei — s-au găsit rapoarte și informări semnate de o persoană numită „Șaibă“, înaintate conducerii firmei „VIANOVA“. Între acestea figurau:

- informare despre situația României;
- memorandum „Aurochemie“ și note de discuții dintre „Șaibă“ și sursa „Z.Z.“;
- diferite comunicări între „Șaibă“ și unii colaboratori de la firma sa în legătură cu concernul „Hoechst“, precum și diferite adnotări scrise de mîna tot de „Șaibă“.

Cu privire la caracterul datelor din materialele primite, conducerea centralei făcea cunoscut Ministerului de Interne că acestea nu sînt destinate publicității, iar cunoașterea lor de către reprezentanții unor firme străine este de natură să producă pagube mari avutului obștesc.

Din momentul cînd documentele semnalate erau transformate în mijloace de probă, a fost luat un complex de măsuri vizînd realizarea reținerii celor două persoane — „Adrian” și „Șaibă”.

Prin alte mijloace, organele noastre erau informate că străinul urma să vină în țară într-un termen apropiat, în vederea continuării tratativelor comerciale.

Complexul de măsuri pus în aplicare se referea la urmărirea operativă a străinului, începînd de la intrarea lui în țară, în vederea identificării legăturilor ce apar, verificării lor în evidențele de securitate, stabilirii naturii relațiilor cu acestea și, în final, reținerii străinului. Nu a fost neglijată nici posibilitatea arestării celor doi — ori într-un moment de flagrant, ori separat. În fiecare din aceste situații au fost organizate echipe, cu sarcini concrete pe momente operative, pregătite să pună în aplicare ordinul de reținere a respectivilor.

În baza probelor administrate în cauză, în luna iulie 1974, organele procuraturii au pus în mișcare acțiunea penală, trecîndu-se la arestarea celor doi suspecti („Adrian” și „Șaibă”), în mod separat, primul la domiciliul său, iar al doilea la aeroport, în momentul cînd se pregătea să plece cu avionul din țară.

După primele declarații, la cererea, formulată de inculpatul „Șaibă”, acestuia i s-a înlesnit legătura telefonică cu firma ce o reprezenta, de la care a cerut să i se aducă de urgență în România toate rapoartele informative cu privire la activitatea sa în țara noastră, conturile și sumele depozitate la firmă pe numele „Z.Z.”.

Tot din declarațiile celor doi a rezultat că respectivii au intrat în legături infracționale din anul 1965, cînd s-a realizat înțelegerea ca „Adrian” să-i furnizeze lui „Șaibă” informații utile firmei „VIANOVA”, în scopul obținerii de avantaje în detrimentul părții române, lucru rezultat, de altfel, și din raportul comerciantului străin întocmit la 2 iulie 1965 și recunoscut în anchetă de către acesta.

Iată, succint, unele date din acest document important :

Raport de vizită

„D-nul „Adrian” a luat legătura cu noi din proprie inițiativă. Cu toate că este în bune relații cu cei de la firma Bayer, din motive nu prea clare pentru noi, este acum de partea noastră. De la el provine informația”.

„D-nul „Adrian” a fost înainte proprietarul unei fabrici de lacuri și abia cu 11 luni în urmă a fost eliberat din închisoare, după 11 ani de detenție (politic). În prezent pare să aibă o poziție destul de bună”.

„Șaibă”

Într-un alt raport, adus de la firmă, întocmit tot în 1965, „Biro” menționa :

„D-nul „Adrian” a solicitat o întrevvedere între patru ochi care a avut loc de două ori într-un loc neutru...”.

„În România a fost condamnat politic; i s-a propus să înființeze la București, de către o firmă străină, o consultanță tehnică pentru consumatorii de lacuri din România și i s-a oferit pentru aceasta un câștig lunar de 1.000 D.M. și neoficial un procent de 1%”.

„D-nul „Adrian” și-a exprimat părerea că s-ar putea încheia o astfel de convenție cu firma noastră. Neoficial i s-a spus că am putea lua în considerare plata unui procent de 1% pentru sprijinirea efectivă a vânzărilor noastre”.

„Biro”

În timpul desfășurării anchetei, cei doi inculpați au recunoscut că informațiile furnizate de cetățeanul român se refereau la probleme de import-export, la reorganizarea întreprinderilor angajate în relații comerciale cu firma „VIANOVA”, firme concurente, prețurile practicate, date despre importurile în perspectivă în raport cu dezvoltarea industriei românești și aprecieri comparative făcute de partea română cu privire la calitatea produselor importate de la firma „VIANOVA” și de la alți producători externi.

În vederea stabilirii modului în care s-au folosit rapoartele informative aduse de la firma „VIANOVA” pentru obținerea de avantaje maxime pe piața românească, s-a trecut la exploatarea acestora în anchetă, prin prezentarea lor celor doi inculpați.

Aceștia au recunoscut că de la început au convenit ca „Adrian” să poarte numele conspirativ „Z. Zaharias” (Z.Z.); pentru comunicări au instituit un mod codificat de scriere a corespondenței, iar pentru realizarea întîlnirilor neoficiale au stabilit, de asemenea, un sistem convențional. Spre exemplificare, redăm textele unor scrisori :

Dragă „Șaibă”,

1) ... „Unchiul Jäger a fost câteva zile aici, dar a plecat din nou, deoarece doctorul i-a recomandat multă liniște...”.

„Zaharias”

2) ... „Frantz a rămas neschimbat” — ceea ce înseamnă că firma concurentă nu a majorat prețul.

Ca răspuns, „Saibă” scria :

Dragă „Zaharias”,

... „Aproape incredibil că unchiul Frantz a rămas neschimbat. Am aflat din surse sigure de încredere că el de la 1 februarie merge în țările vecine pe 390...”

„Saibă”

Pentru confirmarea predării unor bunuri din contul său de la firmă persoanelor din România aflate în delegație în străinătate, „Adrian” preciza lui „Saibă” într-o scrisoare :

... „Mie vă rog să-mi trimiteți o ilustrată semnată Kitty, în care să comunicați că ați fost în concediu la Toulouse ca să știu că totul este în ordine...”

„Z. Z”

În final, cercetările au stabilit că valoarea recompensei acordate de firma „VIANOVA” lui „Adrian”, pentru informațiile furnizate pînă la data arestării, s-a ridicat la circa 400.000 șilingi.

Expertiza tehnico-economică efectuată în cauză a stabilit că firma „VIANOVA”, folosind informațiile furnizate prin „Adrian”, a încheiat mai multe contracte dezavantajoase pentru partea română, cauzînd economiei noastre naționale un prejudiciu de 2.330.000 șilingi.

Prin finalizarea acestui caz s-a pus capăt unor practici care afectau și securitatea economică a Republicii Socialiste România.

Concluzii și învățăminte

◆ Rețeaua informativă folosită în supravegherea cetățenilor români ce vin în contact cu comercianți și reprezentanți de firme străine trebuie instruită și dirijată, temeinic și permanent, cu sarcini concrete — pînă la detaliu chiar —, așa cum prevăd ordinele și programele de măsuri, pentru a fi capabilă să sesizeze și să semnaleze operativ aspecte cu semnificație de securitate ;

◆ Pentru a putea exploata cu discernămint și eficiență momentele cu valoare operativă, pe tot timpul urmăririi informative, ofițerul care are în lucru cazul, cu sprijinul șefului său nemijlocit, trebuie să aibă în permanență o viziune de ansamblu asupra problemei ;

◆ Coroborarea tuturor rezultatelor obținute prin cele mai diverse mijloace ale muncii de securitate și strînsa conlucrare între unități stau

la baza întreprinderii de măsuri preventive, care să determine elementele în cauză să înțeleagă atît sensul legii, cit și pericolul moral, social și material al acțiunilor lor ;

◆ Un rol deosebit l-a jucat modul de organizare și desfășurare a perchezițiilor la hoteluri, unde se caza „Saibă”, prilej cu care s-a intrat în posesia unor documente (ulterior transformate în mijloace de probă) ce au stat la baza documentării infrațiunilor date în competența organelor de securitate.

◆ O contribuție importantă la finalizarea cazului au avut-o și organele de cercetare ale securității cu care s-a cooperat operativ și eficient pe tot timpul cercetării.

Lt. colonel Constantin DINESCU

□ □ □

UNELE ASPECTE ALE STRATEGIEI DEZNAȚIONALIZĂRII ROMÂNILOR ÎN PERIOADA DUALISMULUI AUSTRO-UNGAR 1867 – 1918

Animați de credința nestrămutată în adevărul istoriei și rolul ei în formarea și dezvoltarea înaltelor valori materiale și spirituale ale popoarelor, formulat încă de antici în maxima „historiae magister vitae”, considerăm oportună sublinierea câtorva aspecte, semnificative și mai puțin cunoscute, privind strategia deznaționalizării românilor din Transilvania, Banat și Crișana în perioada de tristă amintire a dominației monarhiei „bicefale”. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât în actualul context al relațiilor internaționale, caracterizat prin numeroase contradicții și stări tensionale, voci mai noi iredentist-revizioniste și naționalist-șovine încearcă să revitalizeze teze mai vechi, dezavuate și condamnate de mult de practica social-istorică și care, prin pericolozitatea lor, pot afecta securitatea statului nostru.

Este bine cunoscut faptul că o dată cu instaurarea regimului austro-ungar, la 15/27 iunie 1867, cercurile nobilimii și burgheziei conducătoare de la Budapesta, sub oblăduirea Casei de Habsburg, au instituționalizat cea mai furibundă operă de deznaționalizare din câte a cunoscut vreodată istoria modernă, principalul ei efort fiind îndreptat împotriva românilor.

Spre a da o bază legală politicii de deznaționalizare a românilor, Parlamentul budapestan a votat, încă din 1868, Legea XLIV, cunoscută și sub numele de „legea pentru egala îndreptățire a naționalităților”, despre care istoriografia maghiară din perioada interbelică afirmă că ar fi „modelul neegalat al acelor vremi” în materie de drepturi și libertăți naționale. Scopul real al acestei legi l-a constituit însă înglobarea tuturor cetățenilor din Ungaria în națiunea maghiară „unitară și indivizibilă” și fundamentarea necesității maghiarizării tuturor celorlalte naționalități conlocuitoare.

Un instrument utilizat de clasele stăpînitoare maghiare pentru deznaționalizarea celorlalte popoare și întărirea elementului demografic

maghiar l-a constituit școala, care funcționa în baza Legii XVIII din 1879 a lui Trefort, a legii votate în 1891 la propunerea contelui Csaky și a Legii XXVII din 1907 a contelui Albert Apponyi. Prin aceasta din urmă au fost desființate practic învățămîntul primar și secundar în limba română și grădinițele de copii, ajungîndu-se în acest fel să nu mai funcționeze nici o școală de stat în care limba de predare să fie româna.

Transformarea școlii de toate gradele într-un puternic instrument de deznaționalizare a popoarelor nemaghiare este dovedită de faptul că în anul școlar 1906—1907 existau 2.975 școli românești, iar în 1918, deci după 11 ani de la aplicarea legii lui Apponyi, au mai rămas doar 1.296 școli primare, aceasta în condițiile în care limba de predare obligatorie devenise cea maghiară.

Cea mai mare lipsă de școli s-a observat în următoarele județe: Hunedoara, unde nu aveau școli 157 de comune; Bihor cu 126 comune; Solnoc-Dăbica cu 96 comune; Caraș-Severin cu 26 comune; Arad cu 26 comune, iar în județul Sălaj erau lipsite de școli 24 de comune. Se poate constata, prin urmare, că tocmai județele în care populația românească era majoritară au fost lipsite de școli.

Nu numai în domeniul școlii, ci și în acțiunile de a înființa societăți culturale statul maghiar respingea orice inițiativă din partea românilor. Astfel, românii din Maramureș au hotărît să înființeze un „despărțămînt al Astrei la Sighet”. Iată conținutul notei de refuz pe care a semnat-o, la 11 ianuarie 1913, Ibranyi György, căpitanul poliției din Sighet: „*Intrunirea proiectată tinde să înființeze în județul Maramureș o asociație, al cărei scop mărturisit este propaganda culturii române. Avînd în vedere că în cuprinsul Ungariei răspîndirea culturii maghiare este de dorit căci răspîndirea culturii altor popoare ar slăbi ideea de lalte naționalități, dar mai cu seamă cu maghiarimea, care reprezintă ideea națională maghiară. Ținerea întrunirii anunțată a trebuit să o interzic cu atât mai mult, cu cît este o datorie elementară a oricărui funcționar public ca în cercul său de competență să facă uz de toate mijloacele ce-i stau la dispoziție, în scopul de a apăra ideea de stat maghiară la timp, contra oricărui atac ce s-ar întrezări*”.

Pentru a se vedea care era opinia autorilor maghiari despre această politică vădit discriminatorie față de români în domeniul cultural, cităm pe Eber Ernő, care în cartea sa „Fojak harcza” (Lupta rașelor) scria următoarele: „... nu este permis a scoate poporul de jos românesc din inferioritatea lui, nici a-l ridica din sărăcia lui, sau a-i risipi întunericul care îl înconjoară, căci din dușmanul mai slab el ar deveni unul mai puternic”.

„Nobilimea din Transilvania — scria la rîndul său istoricul maghiar Togonyi — nu încetează să tremure de frica ce o inspiră servii săi valahi... Ea are temerea că dacă românii se vor instrui și vor avea

prin consecință șefi mai luminați, nu vor mai accepta să-și suporte sclavajul. De aceea, ea nu a îngăduit școli pentru săraci, sistemul economic învechit a devenit astfel un focar net anticultural; pentru a salva interesele celor câteva sute de familii de mari proprietari s-a condamnat un popor întreg la o perpetuă ignoranță, la o concretă orbenie spirituală, la o cruntă mizerie materială și morală“.

Pentru a șterge numele românești de localități, riuri, munți, păduri etc., — urme ale unui trecut românesc, perpetuat din tată în fiu și din veac în veac — a fost promulgată, la 17 februarie 1898, „Legea pentru maghiarizarea comunelor și a altor locuri“. După maghiarizarea toponimelor, s-a trecut și la cea a antroponimelor. În acest scop s-a înființat, în 1881, organizația „Societatea pentru maghiarizarea numelor“, cu scopul declarat de a „crea o societate maghiară unită, în locul societății amestecate de azi“.

Un alt instrument, la fel de puternic, de promovare a ideilor naționalist-șovine în perioada dualismului austro-ungar, l-au reprezentat și societățile așa-zise „culturale“ maghiare din Transilvania. Dintre acestea, un loc de frunte în acțiunea de „culturalizare“ a populațiilor nemaghiare l-a avut *Asociația pentru cultura maghiară din Transilvania* (E.M.K.E.), înființată în anul 1885, cu sediul la Cluj. Tot în această perioadă a luat ființă și societatea „Helikon“. Aceste societăți, dispunând de averi uriașe, au acționat în direcția cultivării sentimentelor naționalist-șovine la unguri, pentru întărirea situației economice și culturale a elementului maghiar din Transilvania.

Brutalitatea cu care era practică politica de deznaționalizare în masă a naționalităților își găsește expresia și într-o serie de articole de incitare apărute în presa maghiară a timpului. În numărul 245 din 1891, „Budapesti Hirnap“ (Gazeta Pestană) scria: „Maghiarul care a fondat acest stat trebuie să fie considerat altfel decât naționalitățile. Este normal ca ungurul să se dezvolte în detrimentul celorlalte naționalități pe care le cucerește și le asimilează. Nu este deloc în interesul statului ca starea socială a naționalităților să progreseze“.

La rîndul său, ziarul „Kolozsvari“ din 3 august 1891 arăta: „Numai forța brutală poate face impresie asupra maselor inculte. Va trebui să facem în așa fel ca aceste mase să simtă că noi ungurii sintem o forță care nu știe de glumă și că, dacă lovim, nu ni se mai poate răspunde. În Transilvania trebuie să smulgem iarba care produce memorii și proclamații“.

Intr-un articol apărut în ziarul „Uyság“ din Cluj, în numărul din 29 ianuarie 1918, canonicul Meiself Iosif din Brașov propunea a se lua următoarele măsuri față de românii din Transilvania: „Desființarea tuturor școlilor românești de orice fel; cel ce vrea să studieze, să învețe unguerește; cel ce nu va prezenta un certificat al unei școli maghiare nu va avea drepturi de cetățean în țară; să se închidă toate școlile teologice românești; teologii greco-catolici români să studieze în școlile teologice romano-catolice; numai pe baza certificatelor acestora să poată fi sfințiți preoți; învățămîntul teologic greco-ortodox să fie desființat com-

plet; toți românii să accepte unirea cu Roma; în administrație și oficii de stat românii să nu fie admiși decât în baza unor certificate școlare unguerești și numai în regiuni curat unguerești; în regiunile românești să se angajeze numai învățători și profesori care nu cunosc decât limba maghiară (nu și cea românească)... aceia cărora aceste dispoziții nu le vor fi pe plac au dreptul ca timp de 3 ani să emigreze în Valahia (România). Le dăm voie să plece și astfel în 50 de ani vom face ordine în țară“.

Aceste comentarii naționalist-șovine apărute în presa maghiară erau dublate de declarații oficiale ale unor personalități politice de la Budapesta. Iată ce declara primul ministru, contele Tisza, într-un discurs ținut la 11 iulie 1910 în Parlamentul ungar: „Statul ungar nu e un conglomerat de popoare de diferite rase, ci un stat dobîndit și făurit de o singură națiune... Le dau (naționalităților) tot ce se poate împăca cu caracterul național și unitatea națională a statului maghiar, dar peste această graniță nu trec cu nici o literă. Aceasta este stinca de care-și va sparge capul oricine va încerca să o sfărîme“.

Era firesc ca toată această strategie a politicii de deznaționalizare urmărită și practică cu consecvență de cercurile guvernante maghiare să determine acțiuni naționalist-șovine și terorist-huliganice împotriva populațiilor nemaghiare.

În ziua de 15 mai 1884 studențimea maghiară din Cluj, instigată de câteva elemente șovine, a pornit la atac împotriva societății de lectură românească „Julia“ și contra unor avocați români. Vina lor a fost că profesorul Silași a avut curajul de a ține în limba română cursul de limbă și literatură română, pe care îl preda la Universitatea din Cluj. Ziarul „Kolozsvari Közlöny“, din 16 mai 1884, scria referitor la acest episod: „Tineretul academic maghiar a spart ferestrele localului societății „Julia“ și ferestrele avocaților români Coroianu și Isacu. El s-a oprit apoi înaintea locuinței domnului prof. dr. Silași și a demonstrat în chip extraordinar de violent. Ziua următoare studențimea maghiară a ars în piață gazetele românești“. La rîndul său ziarul „Ellenzek“, tot din Cluj, scria în numărul 115 din 1884: „Nu găsim în purtarea tinerimii nici o greșală, nu vedem în ea nici cea mai mică dezordine. Bine a făcut tinerimea că a spart ferestrele românilor și i-a împiedicat de a mai ține maiial și banchet“.

Un nou val de acțiuni huliganice, îndreptate mai ales împotriva populației românești din Transilvania, s-a săvîrșit, sub oblăduirea și cu concursul direct al autorităților maghiare, în perioada imediat următoare marelui moment de vitalitate a conștiinței noastre naționale, Memorandum-ul. S-a dezlănțuit o prigoană sălbatică împotriva memorandiștilor. Cel mai urgisit a fost dr. Ioan Rațiu, președintele Partidului Național Român din Transilvania, care avea să sufere mult de pe urma îndrăznelii de a se fi adresat curții din Viena „pentru toate umilințele și sa-mavolnicile la care era supusă națiunea română din Transilvania, de către guvernarea maghiară“. Astfel, în ziua de 13 iunie 1892, în fața locuinței familiei Rațiu a apărut o mulțime de vreo 300 de huligani înarmați cu ciomege și pietre, care au distrus întreaga casă și mobilierul din interior. Familia Rațiu a reușit să scape cu mare greutate. În loc ca ad-

ministrația ungurească să-i fi venit în ajutor, ea a încurajat vandalismele. De asemenea, dr. Ioan Rațiu primea scrisori cu conținut amenințător chiar din partea autorităților.

Din cauza Memorandum-ului, românii transilvăneni au avut de suferit și alte persecuții sălbatice. La Oradea, vandalismul naționaliștilor-șovini maghiari a întrecut orice limită. Chiar după raportul poliției ungu-rești, care, natural, a redus proporțiile faptelor, au fost devastate 26 case românești, două școli, două internate și două biserici. Devastările au fost săvârșite de o mulțime de câteva sute de unguri șovini, în frunte cu o persoană oficială, revizorul școlar Sipoș Orban. Arhiva episcopiei române a fost arsă, împreună cu arhivele românești. Consilierul comunal din Oradea, discutând aceste odioase sălbăticii, a votat următoarea rezoluție: „Se aduc mulțumiri poliției, iar conducerea orașului nu regretă nimic din cele întâmplate“.

În toamna anului 1918, în timp ce masele populare românești desfășurau puternice acțiuni pentru lichidarea dominației austro-ungare și pentru Unire, elementele naționalist-șovine maghiare, cadrele aparatului administrativ și polițienesc și ale armatei în retragere s-au constituit în grupuri terorist-diversioniste, căutând să înăbușe mișcarea de eliberare națională a românilor din Transilvania, lupta revoluționară a maselor țărănești pentru înfăptuirea reformei agrare.

La 8 noiembrie 1918, o bandă de 65 militari unguri, înarmată cu mitraliere, constituită la Budapesta de către magnatul maghiar din Transilvania Ion Urmânczi, cu concursul ministerului de război ungar, a asasinat în mod barbar, la Beliș, 46 de țărani și a curmat viețile altor zeci de patrioți români din Munții Apuseni. În aceeași zi, jandarmii unguri din Făget au ucis fără motiv numeroși țărani români din satele Groși și Goizești.

La Arad „căștile de oțel“ ale contrarevoluției ungare au asasinat, în noiembrie 1918, peste 300 români care manifestaseră pentru unirea Transilvaniei cu România, iar avioanele trimise de subprefectul ungar Issekutz al Lugojului au mitraliat la Făget 14 români. Tot în județul Arad și tot în noiembrie, s-a înregistrat și un alt înfiorător masacru, când soldații maghiari au asasinat familia Hotăran din comuna Șiria. În gara Poeni, soldații unguri au pus mina pe sublocotenentul român Tămaș, l-au chinuit în mod bestial, i-au scos ochii, i-au tăiat urechile și la 20 de metri de linia ferată l-au pus să-și sape mormântul. Același tratament a fost aplicat și celor 6 români din gărzile naționale din Bologna.

Cete înarmate, în frunte cu magnații unguri, s-au năpustit asupra satelor de români din Transilvania și Banat, ucigând în timpul acestor raiduri alte sute de oameni nevinovați. Unele elemente declasate din rîndul armatei ungare în retragere s-au dedat și ele la crime și atrocități împotriva populației românești, semănând teroare pe unde treceau.

După statistici ungurești, pînă în noiembrie 1918 s-au perindat prin temnițele Clujului aproape 26.000 de români de toate categoriile sociale: învățători, preoți, femei, persoane acuzate că au primit cu flori

armata română, țărani denunțați că au condus prin munți pe soldații români, băieți sub 20 de ani și alți români transilvăneni stabiliți cu 15—20 de ani înainte de război în vechiul regat, cum au fost profesorul Ștefan Bobancu și medicul Banciu.

Ziarul „Telegraful Român“ de la Sibiu, în numărul 121 din 21 noiembrie 1918, sub titlul „Isprăvi de bazbuzuci“, scria următoarele: „Prim-pretorul cu 25 oameni, înarmați pînă-n dinți, a plecat spre Fila de Jos, dar în drum, întîlnind români care se întorceau, după un an de zbućium, la vetrele lor, au dat salve după salve în ei și au ucis 9 oameni nevinovați, apoi, ca cei ce și-au terminat bine lucrurile, s-au înapoiat acasă. La Sinmartin, în ziua de 5 noiembrie, în urma provocării mizerabile a unor cete de gentri (magnați) unguri, care au tras asupra populației române, au rămas mai mulți morți la fața locului. Revolta între români este generală. O legiune „Pataky“ a unui gentri din Cluj s-a coborît în satul Mihalt și a împușcat pe români. Sînt 10 morți și 28 răniți... în gara Lăsăului, se vorbește că au fost împușcați 36 de oameni de către grupul de soldați trimiși de la Timișoara“.

Printre cele mai abominabile crime se numără și asasinatele de la Beiuș. În noaptea de 3 spre 4 aprilie 1919, căpitanul ungar Verböczy a ridicat la miezul nopții din casele lor pe fruntașul român Ioan Ciordaș, membru al comitetului executiv al Partidului Național Român și desemnat de Consiliul dirigent ca Prefect al Județului Bihor, precum și pe avocatul dr. Nicolae Bolcaș, pe care i-au aruncat într-un automobil și i-au dus la gară. De aici au fost transportați în comuna Lunca, unde cei doi martiri au fost maltratați, apoi duși la marginea gropii, special pregătită, unde supliciul a reînceput. Li s-a tăiat nasul, li s-au sfărîmat brațele cu paturile puștilor, li s-au înfipt baionetele în gură și în ceafă, li s-au scos ochii și pe urmă au fost aruncați în groapă de vii, unul peste celălalt și acoperiți cu pămînt.

Personalități proeminente ale vieții politice, științifice și culturale, oameni cu vederi democratice din întreaga Europă au înfierat această politică de reprimare a naționalităților și și-au exprimat caldă lor simpatie cu mișcarea de eliberare națională a românilor, slovacilor, sîrbilor, croaților și rutenilor din monarhia austro-ungară.

Astfel, în sinteza asupra istoriei Ungariei din „Marea Enciclopedie franceză“, se arată: „Din totdeauna ungurii au respectat prea puțin naționalitățile și s-au purtat prea puțin tolerant față de rasele celelalte, cu care au conviețuit, pentru ca acestea să nu caute a se răzbuna“. La rîndul ei, „Enciclopedia italiană“ caracterizează politica de deznaționalizare practică de unguri astfel: „Din 1867 pînă în 1918... Transilvania a fost supusă unei hotărîte politice de maghiarizare“.

Acela care a găsit cuvintele cele mai aspre pentru a stigmatiza acțiunea de maghiarizare a celorlalte națiuni din Ungaria a fost celebrul romancier rus Lev Tolstoi. În scrisoarea adresată revistei ungurești „A Hir“ din Budapesta arăta: „... Ceea ce este mai trist este faptul că în străinătate contele Apponyi are reputația unui pacifist, pe cînd în Ungaria, el nu recunoaște nemaghiarilor nici măcar calitatea de oameni. Orice persoană cu mintea sănătoasă trebuie să smulgă de pe fața aces-

tui om masca mincinoasă, pentru a arăta întregii lumi că nu este un binefăcător, ci o pasăre de pradă”.

În Anglia, fostul subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Străine din cabinetul Glandstone, lordul Edmund Fitzmaurice, scria în 1890 că: „Atitudinea de provocare a minorității maghiare în contra românilor poate da naștere, dintr-un moment în altul, la tulburări singeroase, cu urmări incalculabile” și că „ungurii urmăresc o politică violentă și oarbă în contra naționalităților supuse coroanei ungare și în contra românilor în special”.

Și unele personalități de seamă ale poporului ungar și-au dat seama de conținutul nefast al politicii de maghiarizare a românilor, ridicându-se împotriva violenței uzitate de guvernanții de la Budapesta și militând pentru recunoașterea unor drepturi naționale celorlalte popoare. Printre aceștia s-a numărat și bătrînul baron Wesselény, care la 24 august 1868 declara: „Obiectul despre care voiesc să vă vorbesc este de cea mai mare importanță, anume, liniștirea și împăcarea diferitelor popoare locuitoare din partea noastră... a ne uni cu naționalitățile e singura cale care ne mai rămîne deschisă”.

La rîndul său, deputatul ungar Lajos Mocsáry scria în marele cotidian „Egyeterte”, din 25 decembrie 1907: „O frică excesivă ne împinge să comitem acțiuni cu adevărat extravagante. Mă refer la tendința generală de maghiarizare. Știu foarte bine că aici, colo se neagă acest adevăr, dar atunci de ce se aplaudă frenetic în cele patru colțuri ale țării ori de câte ori marele șovin Bánffy repetă că patria noastră nu va fi fericită pînă cînd ultimul individ aparținînd rasei românești sau slovace nu va fi transformat în maghiar veritabil. Să nu dorim lucruri imposibile. Nu avem de-a face cu resturi de popoare, cum ar fi flamanzii sau bascii, ci avem în fața noastră blocuri naționale conștiente și pătrunse de progres”.

O altă caracterizare, la fel de realistă, făcută politicii de deznaționalizare practică de guvernanții de la Budapesta, aparține baronului Id Szilassy. În lucrarea sa „Der Untergang der Donau-Monarchie”, apărută după primul război mondial la Berlin, se menționează: „Nenorocirea ungară a început din ziua în care a fost introdus dualismul austro-ungar. Acesta a fost o anomalie și el a însemnat dominația ungară și germană asupra celorlalte popoare ale monarhiei, starea de lucruri pe care civilizația timpurilor noastre nu o putea tolera. La adăpostul armatei comune, Ungaria, sau mai bine zis magnații unguri, stăpînii ei au pus în practică maghiarizarea naționalităților, crezînd că ceea ce este imposibil în lumea întreagă s-ar putea înfăptui la Budapesta”.

Anacronismul acestei strategii politice de deznaționalizare practică de cercurile conducătoare maghiare a fost surprins, în termeni expresivi și demascatori, de reputatul arheolog italian Angelo de Gubernatis, care la 22 iunie 1894 scria: „Ungurii n-au meditat îndeajuns istoria. Ei n-au ținut seama de posibilitățile unei renașteri. Au intrat în Europa ca un popor războinic de cuceritori și au parvenit, în cursul a secole de mizerie și de barbarie, prin aservirea țărănilor români care lucrau pămînturile lor. Ungurii reclamă pentru ei toate libertățile și cererile lor sînt demne de toată simpatia noastră, de tot respectul nostru, dar în același timp ei cer privilegii nemaipomenite. Ei vor să fie stăpînii absoluți ai românilor

și vor ca românii să rămînă servii lor. Aceasta nu mai este posibil, nici admisibil”.

Aspectele prezentate demonstrează, în lumina adevărului istoric și prin puterea faptelor, că spiritul naționalist-șovin practicat și ridicat la rang de politică oficială de guvernanții maghiari, atît în perioada dualismului, cît și, în general, de-a lungul istoriei medievale și moderne, a adus mari daune dezvoltării și propășirii neamului românesc, a ideii de conlucrare și întrajutorare între români și maghiari.

În calitatea noastră de cadre ale aparatului de securitate trebuie să manifestăm un înalt spirit de vigilență, discernămînt politic și profesional, să dovedim fermitate și intransigență revoluționară față de orice încercare de reactualizare a unor concepții și practici care, prin natura și conținutul lor, pot aduce prejudicii suveranității și integrității statului român.

Lt. maj. Cristian TRONCOTĂ

LUCRĂRI EDITORIALE ÎN CURS DE APARIȚIE

După cum se cunoaște, prin ordin al conducerii Departamentului Securității Statului, în cursul acestui an, la Serviciul central de analiză și sinteză din structura Centrului de informatică și documentare a luat ființă un colectiv editorial, care are sarcina ca — paralel cu buletinul intern „Securitatea” — să asigure editarea unor materiale destinate pregătirii aparatului de securitate.

În acest sens, în curând, urmează să apară și să fie difuzate două lucrări realizate pe bază de traducere, respectiv :

1 „IN CAPCANA SERVICIILOR SECRETE”. Este o lucrare al cărui subiect îl constituie, pe de o parte, organizarea unui atentat împotriva fostului ministru de externe israelian MOSHE DAYAN, pe de altă parte, activitatea migăloasă și dificilă de evaluare a primelor informații, de completare și verificare a acestora și, în final, de prevenire a actului terorist.

Cartea este antrenantă, personajul principal acționând cu răbdare, minuțiozitate, nivel profesional remarcabil și — în mai multe situații — cu cruzime ieșită din comun.

Deși aflați pe „locul II”, cei ce-l urmăresc pe terorist (în principal serviciul secret israelian) reușesc să câștige sufocanta cursă contra cronometru, folosind metode și procedee specifice, inclusiv infiltrarea unui cadru în serviciul de informații care-l angajase pe asasin, speculând greșelile teroristului și chiar — aparent paradoxal — lipsa greșelilor și înclinația maniacă a acestuia de a face totul perfect.

Prevenind aparatul nostru că lucrarea tinde să creeze serviciului secret israelian o aureolă de infailibilitate, o recomandăm pentru elementele privind : realizarea unor combinații (uneori ingenios de simple), prezentarea unor modalități de apărare a înaltelor personalități, inclusiv a punctelor potențial vulnerabile.

Este dificil de apreciat dacă lucrarea este pură ficțiune ori are la bază și date reale, dar ea prezintă acțiuni posibile și raționamente profesionale utile aparatului.

2 „IN UMBRA CANCELARULUI”. Lucrarea se deosebește de cea anterioară în multe privințe. În primul rând, tratează o temă de spionaj-contraspionaj și, mai precis, un caz real, devenit notoriu : GÜNTHER GUILLAUME, ofițer de informații est-german infiltrat pînă în intimitatea fostului cancelar vest-german WILLY BRAND.

Sînt prezentate detaliat toate fazele : recrutarea lui GUILLAUME, formarea sa în muncă și în școală, apoi trecerea în R.F. Germania, intrarea în Partidul Social-Democrat și ascensiunea lentă, dar sigură, pînă în anticamera cancelarului federal.

Relatarea faptelor — voit lipsită de spectaculozitate — aduce importante date despre modul actual de acțiune al unor servicii secrete europene, în special privind : instruirea și comportarea cadrelor (agenților) care lucrează în teritoriul inamic ; procedee de culegere și transmitere a informațiilor, de susținere și consolidare a acoperirii ; modalități de legătură cu centrala și cu alte cadre sau agenți ai serviciului de informații propriu care acționează în aceeași țară.

De asemenea, sînt relevate unele greșeli sau slăbiciuni privind circuitul informațiilor și modalitățile de avizare a unor persoane pentru anumite funcții, ceea ce facilitează accesul unui agent străin la diverse secrete și pătrunderea sa în locuri sensibile din punctul de vedere al securității.

Sînt evidențiate și unele aspecte ale activității contraspionajului vest-german, precum și elemente ale mecanismului intern al unuia din cele mai importante partide politice din R. F. Germania, date utile ofițerilor de securitate care desfășoară activitate pe acest spațiu, și nu numai lor.

Lt. colonel Nicolae CĂLUGĂRIȚA

*Cu prilejul celei de a 40-a aniversări a
proclamației Republicii, al Anului Nou - 1988
și al celui de-al 80-lea număr al apariției sale,*

*„Securitatea”
urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi
un călduros*

La mulți ani!

BIBLIOGRAFIE:

1. Tema: Sarcinile actuale și modul specific de acțiune ale organelor de securitate pentru asigurarea climatului de legalitate, promovarea ordinii de drept și a intransigenței față de orice acte antisociale potrivnice intereselor Republicii Socialiste România.

— Constituția Republicii Socialiste România, art. 17—41, republicată în Buletinul Oficial nr. 65 din 29 octombrie 1986;

— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, publicat în Buletinul Oficial nr. 29 din 8 aprilie 1978, modificat prin Decretul nr. 185, publicat în Buletinul Oficial nr. 46 din 13 iunie 1980;

— Instrucțiunile nr. D—00180/1987 și Instrucțiunile nr. D—00190/1987.

2. Tema: Apărarea teritoriului național, cauză și operă a întregului popor. Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre.

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, București, 1975;

— NICOLAE CEAUȘESCU — Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1984;

— NICOLAE CEAUȘESCU — Apărarea națională a R.S.R., Culegere de texte, București, 1983;

— Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a R. S. România, București, 1973;

— Curs de geografie militară, Academia Militară, București, 1981;

— Apărarea teritorială — studiu de doctrină militară, Ed. militară, București, 1984;

— Istoria militară a poporului român, București, 1984;

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1986, pag. 17; nr. 2/1986, pag. 16; nr. 1/1987, pag. 13.

3. Tema: Acțiunile cadrelor de securitate pentru ieșirea dintr-o ambuscadă organizată de elemente de cercetare-diversiune ori aparținând forțelor speciale.

— Directiva Comandantului Suprem al Forțelor Armate privind pregătirea de luptă și politică a armatei în perioada 1986—1990;

— Sinteza informativă privind trupele speciale și de cercetare-diversiune, de desant aerian, aeromobil și de infanterie marină din unele armate străine — Ministerul Apărării Naționale, 1984;

— Buletinul trupelor de securitate nr. 3/1985, pag. 37—46;

— AN 3, Regulamentul de luptă al subunităților de infanterie și vânători de munte, Ministerul Apărării Naționale, 1987, pag. 54; 63—72, 237—239;

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1986, pag. 45; 1/1987, pag. 44.

— Lucrarea „An illustrated guide to modern elite forces”, New York, 1984.